

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

PROTEUS

MERCURIALIS GEMINUS,

EXHIBENS

NATURAM METALLORUM, id est, OPERIS PHILOSOPHICI Theoriam & eiusdem praxin, siue Compositionem Lapidis secreti per Philosophorum sententias & auctoritates elucidatus.

QVOD CLARIVS EX TITVLIS
*unicuique tractatui præfixis, cuius legenti
facile parebit.*

PER

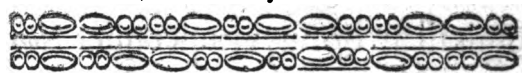
JOHANNEM BAPTISTAM GROS-
SCHEDELIVM ab AICHA, Equitem
Romanum, Philosophum & Chymicum.

FRANCOFVRTI,

Sumptibus LUCÆ JENNISII,

Anno M D C XXIX.

CLARISSIMO EXPERIENTISSI-

moque viro, Dn.

MARCO BAVS-
MANNO, PHIL. ET

MEDIC. DOCTORI APVD Mo-
guntinos dexterrimo: Fautori meo
obseruando

S. P. D.

RTIS Chymicae & Scientia-
rum Hermeticarum antiqui-
tatem, nobilitatem, præstan-
tiam, pulchritudinem, certitudinem, at-
que usum apud te dilaudare, nec mihi
necessarium esse, nec Te dignum, omnino
arbitror,

Vir Experientissime,
mihique multis nominibus suspiciende.
Non illud, ne idem audiam, quod im-
portunus ille Herculis Encomiastes:

A Quis

Quis illam bonus vituperavit? Non hoc: ne Noctuas Athenas: Cum compertissimum habeā, quot parasangis ab eas ab illis, qui quæ non capiunt, vel aperte criminantur, vel oblique calumniantur, nō intelligentes, neq; quæ loquuntur, neque de quibus affirmant, apud quos ideo Ars male audit, quod multi & ea & nomine eius male abutuntur; Coqui, seplasiarij, ciniffones, quibus Artis nomen in ore, secretorum eius ne quidem mica in cerebro aut gutta in rectore. Caco-Chymicos illos decoctores quantopere auerseris, noui, Artem ipsam, quæ & Naturam, magnam Matrem, & ipsum Naturæ Architectum sapienter imitatur, quam valde imes, tam scio, quam nomen meum. Et ecce hæc causa est, ob quam Tibi,

Vir Clarissime,

unc Proteum meum Mercurialem.

nun-

DEDICATORIA.

nuncupare, ac eius superliminari nomen
 tuum inscribere voluerim. Accedit quā-
 que alia. Raram enim facit mixturā
 cum sapientia forma, inquit. Nero-
 nianarum deliciarum. **ARBITER.**
 Luceat mihi idem dicere, leui facta vor-
 fora: Raram facit mixturam cum litter-
 ris comitas, cum Humanitate vir-
 tus & Eruditio. Quarum utraque cū
 Deorum munere ad inuidiam pene in-
 Terefulgeat, raram (repero) maxime
 caussatur mixturam cum Humanitate
 Eruditio. De hac, Eruditione iuda-
 iam-pridem, prater me, eleganter ac
 praeclare sentiunt alij. De illa vero, Hu-
 manitate inquam, testimonium ipse
 perhibere possum satis luculentum. Cum
 enim superiori Anno in Moguntia vo-
 stra nihil dubitarem, Te, ob eruditionis
 famam, amice consalutare, oppido michi
 eius, quam praedico, Humanitatis &

benivolentia satis illustre specimen exhibuisti, ut hucusque etiā non possit esse non grata conuersationis illius mecum recordatio. Siquidem igitur aliud nihil desiderem, quam amica illius notitiæ incrementum, secus facere, affectu impetrante, minime potui, quin isthanc ingenua erga te obseruantia mea symbolam, sub nomine tuo publicarē. Postquā ergo,

Vir Spectatissime,

eum Musis & gratiis, delicatissimis illis Deabus, tot horulas fregisti, tot noctes diesque sine numero non tam humanioribus literis, quam grauioribus Medicine studijs, inprimis etiam Chymiciæ lucubrationibus atq; elegantis dedisti, magnam in spem venio, fore, ut hic ea propter Proteus Mercurialis in Musarum tuarū penetralia amica ac prompta manu admittatur. Id quod sicubi (prout facis) omnino faciēs tantum non
supe-

DEDICATORIA.

7

*Superiorem apud plerosque, tam nobilis
Artis studiosos, confirmabis existimatio-
nem, imo vero me inprimis quoque deinceps
porro, iam ante tibi tot deinceps
nominibus adducto arctius vinculo, ad
nullum non gratitudinis genus irreties.
Vale, & notitiæ huius nostræ initij, si
non graue est, augmentum superadde.
Francofurti è Bibliopolio meo Idibus
Martij, Anno à partu Virginis
MDCXXIX.*

Excellentiæ Tuæ

Omni studio addictus

LUCAS IENNISIVS,
Ciuis & Bibliop. ibid.

A 4

Discur-

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

2. The second part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

3. The third part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

1. The first group of people who were interviewed were the members of the community who were most affected by the disaster. These were the people who had lost their homes and their livelihoods. They were the people who were most in need of help and support. The interviewees were asked about their experiences of the disaster and about the impact it had on their lives. They were also asked about the support they had received from the community and from the authorities.

Digitized by Google

Discursus Philosophicus

DE NATURA
METALLORVM,
ET LAPIDE PHILOSO-
PHORVM,

EX VERIS MAGIÆ

*Naturalis fundamentis depromptus,
publicæque Vtilitati traditus*

PER

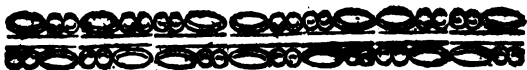
JOHANNEM BAPTISTAM
GROSSCHEDELIVM ab AICHA,
Equitem Romanum, Philoso-
phum & Chymi-
cum.

FRANCOFVRTI,

Sumptibus LUCÆ JENNISII,

Anno MDCXXIX.

PRÆFATIO

Ad amicū Lectorem.

AUTHOR huius libelli quis sit, Lector Beneuole, ne sis anxie sollicitus. Parum enim in eo situm est. Scias verò eundem per multos annos apud me delituisse, Authorem verò ipsius iam diu Naturę debitum exoluisse. Cuius Eruditionem ex hoc præfenti ipsius profundissimo Scripto facillime colligere poteris. Nolu enim vt diutius tineis escā præberet,

beret, quinimo omnem dedi operam, vt in lucem prodire teque in studiis & laboribus tuis subleuaret & cōfirmaret. Quo facilius admirabilē Mineralium Naturam intelligere, & desideratam Metallorū transmutationem (si ad id à DEO TER. OPT. MAX. vocatus es) consequi queas. Quod si mea hæc promptitudo, teque iuuandi cupiditas tibi non ingrata fuerit, dabo operam, vt meorum iam per triginta annos ferme in Chymicis exantlatorum laborū specimen aliquod videas, secretorumque Naturæ Arcanorum

12 Præfatio ad Lectorem;
rum tam longo temporis in-
teruallo indefesso studio, & af-
sidua Experientia à me con-
quisitorum particeps efficia-
ris. Vale.

I.B.G.A.A.E.R,

PERPE-

PERPETUAM, amici, felicitatem, ignata termini sapientia parturit : Ea vero incorruptæ humanæ indoli par, vno, quicquid superum, quicquid inferum, ingentis magnitudinis ambit imperio. Deinde prout ex perenni idearum fonte vbertim cuncta defluerunt, sic vbere gaudio afficiuntur, quos diuinitus rerum abditarum cognitione imbui contigit. Igitur quicumque à primo omnium motore capiet initium nunquam satis laudatæ sapientiæ sacris initiabitur. Etenim ingentius ut sis, parentibus, ut bonus, tibi tuoque gratiâ referas animo, sapientia autem à solo DEO, dono datur atque accipitur. Porro etiam tanto ardentius appetenda animi bona, quâto minus exponuntur insidiis ; quoque magis omnium rerum abundant copia, qua insolitam horum cognitionem penetrans, quæcunque, quandoque, poposcerit, promer, promptisque & abunde & secure perfructur. Sapientiæ nimirum bonis tutissimo loco collocatis. Contra quæ bona vulgo putantur, quo sudore & molimine pa-

ne parentur, vides, illum primus mobili ligno vitam qui credidit, non irata maris facies, non immensam mundi molem brachius cōplexa Amphitrite deterruerunt, quin quo collibuisse vel Neptuno indignante perrūperet. In tutas profundas arenas, manes quasi lucis pertēsos adire, atque intima terræ eviscerare famelica hominum cupido fecit, incertum temeritate maiore an periculo: neque tamen aut tædio laborum opumue paludibus expleri, quid hiulca gens dānis damna accumulans, cum quod anxie quærit, in vanū pauida custodit cura & sollicitudine. Nec immerito hercule metu plectitur, damno æquissime, si toruum rēspiciens, fors leui momento diu congesta intercipit. Quid huius similis tempestatis sapientia formidet? Irritas fortunæ minas alto despiciens supercilio. Ergo maiorem minor sequitur fortuna sapientiam, quæ & animo curando corporiq; benigna sua fortunæque bona effuse comis, Victori fortunæ animo distribuit & largitur. Cæterum quemadmodum sapiētiæ limitibus scientiæ

entiz & artes vniuersæ includuntur; sic
omnis scientia manifesto vsu nondū ce-
lebris effectus directorem inuestigandi
modum præsupponit. Ea namq; ars quæ
experimento apparet, declarationibus
theoricis repudiatis haud parū ab aliis
demōstrationē, probationemq; exigen-
tibus discrepat. Etenim apparente sine
præcedentē rationem sciri ignoto inue-
stigiari conueniet. Diuersa igitur horum
conditio aut opere, aut inquisitionis de-
cursu, cuius meta veritas, finitur. Sed ad
veritatem inuestigatio deducit, veritas
operi præbet principium, quæ cum sibi
inuicem respondeāt, opere veritas hæc
inuestigatio qualis fuerit, declaratur,
Veritas sane est vnica, Error infinitus. I-
taque Inuenta veritas, quæstiones reli-
quas tollit, à quibus adhuc secura cōfi-
dantibus non temere segregantur: Et
tamē in scientia aliqua inuestiganda fal-
sum occurrens, in altera veri vicē persæ-
pe tuetur. Vnde non minor quam erro-
rū artium numerus. In immensum ergo
perrecta sapientiz cognitio non vna ar-
te sola pluribusue, sed toto illo vniuer-
so oc-

so occupatur quod qui ita discereuerit, vñ nullo obnoxius ambiguo, singula distinxit, & cognoscat, superficiem profunditatemque rerum naturalium perspiciat, cunctasque in vñum cōglobatæ scientiæ, sapientis nomen merito deferent, quippe pro vteruta veritate inuestigatio finem nanciscitur, vtque à veritate sapientiæ initium, sic cognitis rerum naturis secundum formas específicas, earumque mixtiones & compositiones, per elementa prima conuertentia & conuertibilia cessat profecto error vniuersus, ad eoque vniuersa inuestigatio, inque luce quauis elatior succedinyeritas, veritati sapientiæ. Præterea non secus atque natura sibi & per se omnia parit, parata reuer, vicissitudinibus ortu atque occasu mirabilis, ita eius opera sobria & sapientia imitatione æquantibus, & opum & utilitæ affatim comparabit, nec maioribus, vulgo etiam profusis donis sapientes fraudabit.

Feras bestias quibus præter vitam vitamque sustentandæ victum sordidum nil amplius fecit reliqui, insigniter ar-

mauit

mauit ungulis, dente, calce, veneno,
cornibus: terræ thesauros, fluminibus,
mari, filice, sepsit: Cælum tonitruis,
imbribus, grandine, ignibus, terribilis
iræ, fraudis, astutiarum, profunda v-
bique vorago. Hæc vero in vnum colla-
ta vix minimam roboris naturalis partem
exprimunt, cæteris fortioribus, subtilio-
ribusque utpote non corpori tantum,
sed præsertim animo imperantibus, mi-
nus obuiis, nisi quod quasi ineuitabili
fato, hac illac cuncta agi, trahi que igna-
ri causarum videmus. Ea itaque in vi-
lioribus dubio sapientes sollicitari veret,
quo propinquior, tanto cognosci pro-
nior, ex centro procedens siue alterata
siue quieta sanitatis diuisumque vo-
mica, quod etiam sublimiores hæc, cele-
stesque animorum habentæ appropriatis
subiectis, certoque modo naturali pos-
sunt coerceri, coercitæ animari, anima-
re perpetuam vim tutelarem sapientiæ
cultoribus exhibere. Quâuis aut hæc tā
ingentia bona ab omnibus inuestigari
desiderent, adeo tamen non subiciunt
ad virtutem hominibus stimulos, ut cō-

B

tra

tra extrema ignavia pars maxima in die
 viuere, quam huc animum adiceret,
 præferat, quo fit, sitū torpentibus inge-
 nijs vix vnum quidem Philosophum in-
 ueniri. Non enim diffitendum, solidæ c-
 ruditioni solidissimoque ingenij acumi-
 ni ista solummodo parere, nec primo co-
 natu, quin longo circuitu, studioque in-
 defesso parari rudes, & obtusi iudicii vi-
 rōs oppido abigi, arceri. Fuit quidem
 olim incorrupto homini ex intimo cau-
 farum iudicandi, resque eorum formas
 específicas perficientes distinguendi, pro-
 pta felicitas, quæ simul ac decidit inge-
 ni lucta in profunda, inferorum aditus
 descendit.

Id reliquum, finem operum, quo quō-
 dam dispositiones intermedie cogno-
 scebantur & nunc primitus occurrere,
 scicntiasque anuestigare faciles censeri.
 At penetrantes alius, mistis vero erro-
 ribus confusi, intellesur profundo sci-
 entiarum æquarō demum liberamur. ita
 prima priuari sagacitate non à verita-
 te causas, sed ab his veritatē haurimus,
 quarū causarum licet diuersarum scien-
 tiarum

tiarum, aut symbolo cognatarum, numerus innumerus à confusis cognitione nos ordiri cogit, quam tandem confusionem, tanquam inter grauidas imbre nubes erumpens sol, fulgore suo dissipat veritas. Ea ergo si nobis quoque effulsit, Amici, vos, quos priscæ eruditionis instar & præbere vobis, & imperitialis volumus, ita non patiemur umbra premi, sed luce liquidius limpidiusque percipere animis gaudium, quam leuiter saltem libatis secretorū naturæ dulcoribus, ad ignobiliora nunquam detru-
demini. Neque laboriose ducentem sequemini, fomes est humanum ingenium, scintillam semel excepisse sufficit, & tamen refert, nil applicasse perperam, sed explicasse perquam simplicissime. Vis enim & intentio doctrinarum longelateque diffusa, præpedita præsertim cœcaligine verborum inuolutis, non cuius occurrat. Inde, quæ organa exprimentia tanquam mente conceptorum illucescentibus intellectus subtilitatem haudquaquam comparantur, sententiam nostram tanto liberalius exprimē-

do ad altiora multiplici varietate obſtāte, paucis ineffabilia ; planiorem ſemita pandemus. Expoſituri igitur Magiæ naturalis fundamenta, profitemur, verſari illam circa formas abſtractas à corporibus, tantum ſuperantes ligamina ſua, ſiue illa propria ſiue cognata ; quantum cauſæ ſuperabantur corporibus:

Impulit nos huc inſignis iuxta utilitatem iucunditas. Etenim cum forma ſit principium eſſendi rerum omnium, quippe ad ſe conuertens, cui inferitur, materiam, eamque ſuo arbitratu regens atque viuificans, eadē forma abſtracta, & multipliciter conuerſa, ſoluta vinculis multo maiorem vim atque efficaciam fortietur. Ideoque poſtquam forma cūcta regit, & non regitur, conuertit, & nō conuertitur, habetis formis abſolutis in vniuerſas res naturales abſolutum habebis imperium. Porro quamvis formatum principium vnicum, ſimplex per ſe & purum, quantum in ſe vinciri fugiat, diſpoſitione tamen primorum recipientium, in generationibus mixtorum conueniens corpus induit, ſibiq; ita vnus, vt
cir-

circumacto compositionis termino, materia potentialiter viuens producat, Et forma quidem modo spiritui familiari nequaquam absque materia cognoscitur. Ex materia vero passionibusque formæ virtus competat, docemur, atque indidem ad separationis artificium instigamur.

Sed & in naturali materiæ quo ad actum promouentur motu, nisi patiens agente extrinsecus adhibito, eoque homogeneo, irritatur, nulla amplius succedit generatio. Ars itaque ita naturam imitabitur, si conuenientia conuenientibus iunxerit, formisque à corporibus puris, nudisque separandis intenta, corporum per formas proprias, cognitionem præmiserit: Vtque cuncta mixta & composita in partes diuidi cōcedunt, quousque ad simplicissimum mouens atque formarum scaturiginem penetretur, sic in generatis analysi eodem modo adhibita intelligemus nūc principia magica formalia, aut à primis celestibus, aut à primis quiescentibus, aut partim ab his partim ab illis deriuetur. Sciendū amplius

formam aliam quasi extraneam quam principium mouens appellare consuevimus, diuersitatem speculantibus, inferri videri, quod inhaerere materiae aut abesse ei liceat, eiusque iuuamine à sapiente natura & artifice, materiam ultimo informari, ignorantia eius plane destrui. Atqui exactius ista perpendentibus occurreret nil diuersi erronei admitti, formamque mouentem loco saltem distare, essentia cum radice mouendi consentire: nec aliter formam elementorum corporalium substantijs obrutam actuque priuam quam simili principio radicali commoueri, atque hoc quale esse oporteat materiarum radicem explicare: mouentis applicationem naturæ & artificis voluntati reseruari. Ergo cum dispositio formalis principii mouentis, ex materia centro eliciatur, materiam probe cognouisse propria propriis applicasse expediet, quo tanto felicitus in principii mouentis noticiam omnium operationum magicarum radicem & basin ynicam defecimus.

Subiacent itaque formarum exerci-

sio quaecunque caelestium cum inferioris influxu & commitione generantur, quorum conditiones per principia principia analytice inuestigando examinabimus. Occurrit vero duplex productoris ordo, aut eorum in quibus forma perpetuat, aut à quibus separatur, his resolutioni quieti illis attributis. Adductur autem mortis causa resolutio, nec materialis nec formalis elementi visio, quibus potius elementorum frequentis conversione natorum, aut principis puris extrinsecus admistorum calori resoluenti loci concedentium, ideoque quo simplicibus propinquiora eo solidiora & quietiora, longius euagantia interitum destructioni viciniora. Perspicua hæc sunt consideratione causarum motuum & motorum, Cælique terreque assidue inuicem se exerceant. Terra quidem non solum agenti resistente, quam cuncta aggregare sibi amittente, Hæc tantum virtutes cælo & terræ recte tribuentur si meminerimus ab elementis quibus animantur illas descendere. quemadmodum enim materiam forma

vivificat, eique actiones vitæ competitæ, ita virtus cæli & terre formis eorum minutissime accepta refertur.

Quin vulgo scimus, terram humore exhaustam, mori, nec magis terram quàm hominem, ubi id salillum vitæ expuit animal rationale, sed fecem & cadaver appellari, cælum quoque feracem exanimatum evanescere. Itaque præter animas cæli & terre, aquæ & ignis nomine insignitas elementa nulla agnoscimus: Nec obiciat nobis aliquis fructibus elementa cognosci, imo simplicia fructum nullum producant, nisi in mixtis, ut inique ab elementis utpote simplicibus compositum exigamus, æquius aquam & ignem, quia productis carent elementa sola iudicaturi. Propter hanc porro simplicitatem nec aqua igni, nec aqua ignis cedit, quin recedunt inuicem singulorum solius virtutibus, vade tantum potentia terre ad patiendum, quàm ad elegendum cælestibus.

Ut igitur aliquid producat, utque mixtio horum admittatur, veroque aliquantulum declinante in quibus mixtis coalescen-

lescente, ignis vitam & motum aquæ, aqua corpus igni elargietur. Nam ab aqua principium corporum desumi nemo sanæ mentis inficiabitur, quippe humore carens, corpus ex sanguine & mortuum vitam non recipit, ea namque non immediate sed aeris, aquam cognatione contingentis ministerio insinuat, unde corporatum substantiarum principium aquæ debetur. Quid ab elemento ignis profectus motus vniuersæ naturæ emolumenti tribuat, arguunt terræ meatus, calor, fumus, nebulæ, sulphura, tempora anni, lux, aer, sydera & maxime statim temporibus tumescencia, inque se rursus residentia æquora, insigni documento motus vitæque principium à viuido ætherum elemento proficisci. Intermedia vero quibus adoperantibus diuersæ vires iunguntur, quæque ad dispositionem mediam simplicia inuisant, elementorum matrices vocamus, qua ignem aer, aquam terra concipit, quarumque symbolica cognitione vita corpori, corpus vitæ copulatur.

Sunt autem in omni naturali opere

B s

gra-

gradus quidam, & essentia & tempore
primi, posteriores reliqui, ad vnum
men finem reincidentes & formæ dispo-
sitione motu caloris ab intelligentia exci-
tata secundum naturam præcedit, qua-
liter & ignis cum aere combinatio, quæ
terminum istum non transgrediens inq;
generalioribus occupata, verum neces-
sario enim otiosa, varias aeris figuras par-
urit, varie inferiora afficit, maria inflat,
vacuum complet, temperamenta huic,
illis salcedinem tribuit, ad speciationem
descendit pro loco generationis, purita-
te vel impuritate corporis occupantis
principium generale ad generandum va-
rie impellit. Puritas vero compositorum
inest productis à simplicitate elementum
parum recedentibus. Itaque propter æ-
qualitatem actiuorum & passiuorum,
formalibus materialia nunquam dese-
rentibus, æternum incorruptibilibus re-
cedunt à perfectione, quæ aut tenuita-
te aut sorde materialium nimia liberum
calori mouenti relinquunt exercitium,
Conformia igitur formis elementis ma-
terialibus obseratis principia mouentia,
diuer-

diuerfos hos materiaram effectus diuersimode exercebunt. Illud admonere non disconducat, principium mouens, pollens actu, diuersis à materia locis gigni, nam cum in mixtione elementorum actiua fortiorem passiuis digestionem poscant, dirimentur loco, quorum virtus finaliter distinguitur. Itaque aliis locis materia corporalibus elementis obruitur, subtiliore vapore, aere igne grauidi in naturam formalem sulphuream calcinantem & coagulantem per paucis commixtiuis liquidis connexum principium mouens decoquetur. Hinc minerale sulphur sperma animale vegetabilis acinus masculus separatim à mouendis reposita applicatione demum calcinata subiectum transmeando, disponunt gradus conuersionis materiis concessos quorum doctrinam fusio rem mineralia representabunt. Generali consideratione ignotum nolumus, animæ uniuersi elementa prima mouentis vicem, principium mouens radicale in commouendis subiectis naturalibus obire, illa in potentiam actum transferri, hoc

hoc torpentem vitam excitatam exercitamque in materialibus quiescere formæ paribus, disparia enervare. vltimaque diuisione in sphaeræ suæ requiem demigrare. Idcirco anima & vita mota extrinsecus, producta intrinsecus, seruans, primitiuæ elementæ suæ vigorem, quiete aut motu copula aut diuortio productorum, materiam perpetuitatemque arguet. Quapropter postquam quædam generata vitam deserere: quædam perpetuo durare animaduertimus, affirmamus materias moueri ad motum, aut ad quietem, hæc mineralium subiecto insigni, illo animalibus & vegetabilibus, differentia tamen vegetabilium ab animalibus in gradibus resolutionum demonstrat, hæc illis cōuerti frequentius: nam & rariores minusque raras materiarum partes mouentia obseruabunt, nec temere procedent vltius. Sunt certe dissolutioni adeo procliuia omnia, vt nec mineralia queant inhiberi, quin corollium arborecens promant. Indicium vero minoris primique gradus resolutionis subiiciunt non plane à terra separata

rata vegetabilia, radicibus, succum nutrimento in terrę superficie quarentia. Itaque & virtus attractiua, & digestiua segnior, calorem mouentem quiescentibus propiorem innuit, vnde quiescentium ideam quandam in vegetabilibus restare arguimus. Etsi enim forma pura absoluta in vanum ab ijs petatur insitione tamen, surculis & propagine, simulachrum quoddam formarum abstractarum præseferunt, ideoque veluti conuersionem specierum vni stirpi crediti, disparis frondis, edentes surculi, eodem in locustis conuertibili visco nutriuntur. Sic necessitæ medicinales quamuis arefactis abscedunt, cum contra animalia sola in terminum fixum mineralem reductionem putrefactionem & virtutis medicæ destructionem euadant. Accidunt hæc vero qua per vegetabilia ad animalis conuersionis gradum itur resolutione, cuius vestigia ceu rami toto corpore sparsæ venæ fixæ ad motum vegetabilium in loco generationis suæ formatæ atque nutritæ a uulsus inde deinde, lucisque composi-
bri

bris epatis membrorumque reliquorum nutrimentum appetens ; locustarum virtutem seminariam medullis abscondens ; profitentur , qua materialibus animalium formalibus minime æquis vniuersum sensibilem genus formæ abstractæ inquisitioni subtrahitur. Tandem differentiæ motus differentias locorum assignant ; sic primo motu absoluta terræ specibus absconduntur, vltiora terra partim occultantur , partim sub dio degunt, tertiam alterationem passa, à terra penitus resoluta libere vagantur. Similiter conuersuæ interiora animalium vegetabilium, exterioribus vegetabilium intima mineralium superficiiei comparantur : Mineralium punctum, terra formali simplicitate elementi aquei pari aquiescit. Deinde ex quiete motum dimetiendo comperimus, mineralia vegetari propterare, esse animalculis fecunda vegetabilia. Tantum coaccedimus caelo, quantum recedimus à quiescentibus. Itaque animalia caelo proxima nullum vltiorem conuersionis gradum appetentia inuadunt, unde pri-

primus motus, resoluuntur. Agit itaq; in illis cælum sensibilibiter, remissius in vegetabilibus, in mineralibus occulte, prorsus igitur quam mineralia principium quietis, tam motus principium animalia ministrabunt. At si materialium raritas cælorum formam captari inde vellet, succedant animalibus atque vegetabilibus quæcunque symbolice illis cognata stabilius locum eorum occupabunt. Defunctis nimirum hæredibus proximis ad collaterales redit hæreditas. Intendit autem hæc magia naturalis pars, collectis formis imperatricibus animalia & vegetabilia quacumq; libuerit flectere, vique intellectuali & medicæ si quid altius voluntati pie succurrerit sine mora perpetrare, cuius conatus possibilitas magica superiorum influxu formis inferiorum occupatis harmonice collato vltro sese insinuabit, compendiose vero nobiliora neglectiorum cognitionem recident. Ita animalia, quæ non secus, atque in vegetabilibus, quorum præstantissima far, vitis, oliua, species eorum plurimæ represententur, in v-

in vñum humanæ rationis nodum decurrunt, adeo cælis similem, vt nec ex summo puteo aqua aquæ extrahatur similior, nec lac lacti vnquam fuerit similius, cætera animalia pro gradu sagaciora aut stupidiora formis particularibus superne demissis materiæ consonis inciduntur: Sic irratiocinalium nobiliora singula, suis formis primis generosa & disciplinæ capacia torpent torpore perfusa cælitus æquali videlicet mouenti materia motui particulari sidereo subiacente. Licet id animadvertamus generationibus de viis, dissimile putrefactione generantibus. Asinus, scarabeo, bos api pater, frugi prole hac illa lutulenta adeo impressiones formarum pristinæ indolis seruant imaginem. Sensus igitur in quibusdam excitati, in quibusdam sopiti in homine solo absoluti, punctum resolutionis animalis ostendunt; quæ virtutes cæli passim palantes singulis animalibus rationem completam subtrahunt, quam singulorum congregatione homini largiuntur.

Ne misceatur itaque vitæ, hominem

crea-

creatum fuisse & morti, cum in illo steterat
celum conuersum resolutioni quidem
conuersioni nulli obnoxium, ad prima
namque mouentia receptum, nihilomi-
nus uiuit, quin uiuunt elementa & re-
quiescunt nullibi, quam proprijs sedi-
bus delicatius: Illud scire refert, cur
aut æternum uiuere, aut mori poterit,
qua de re inter infinitas opiniones, no-
stram quoque coniecturam ignorari nō
patiemur. Etenim in promptu habemus
mortis causam, à formæ simplicitate
materiam recedentem atque inde ani-
marum suo tempore in cōformia pu-
ritati suæ corpora regressum: Neutrum
horum sat prouidis accidisset: Non re-
solutio, non animæ à corpore ditissio,
non regressus sed æterna cōpula quære-
batur: Haud immerito profecto. Imago
namque rerum mortalium, interitum
carlem mortem subit, quippe mortali-
um & cadueorum, mortali manu victa
effigies Dei omnipotentis imago, non
magis quam *DEVS* ipse interibit, cui
duplici microcosmi & macrocosmi no-
men indidimus, illi conuersæ, huic sim-
pliciter

plici, hæc numerosa harmonica, illa vocali illius divisione, nil huic accedente, nec illi decedente quippiam, imo tanquam faciei speculum, sic altera alterius articulos exprimente, utraque vero **D E I** imaginem plenissimum idearum fontem præfigurante. Sunt ergo eruntque æterna hæc idearum in æterno **D E O** consideratione ab initio in tempore nata infinita, licet transitura, non repugnemus. Quid enim? Corruptum celum ante creatum hominem fuisse, corrupta corrigi considerasse, contraria vacare arbitramur: itaque homo non à cælo corrupto, sed cæli incorrupti animam à **D E O** accepit, voluit **D E V S** corrupta ignorari, sola bona sciri, bonum omne simplex viciorum multipliciter fugit, viciorum hæc illuc inclinantium impulsu, bonum malumque inter se non novetis.

Propositum itaque homini lignum vite & mortis, utrum vellet eligeret, quamvis **D E O** cauere mortem iubente, vita ei haud dubie destinabatur. Lignum vite contendimus principia corrigenda.

gulantia contraria resolutioni retinere, eiusque fructu vsos; infinitæ beatitudi-
ni confirmari, scientiæ boni & mali ar-
bori resolutionis, causas cælique corru-
pti figuram inhærere. Pependit nimirū
hominis fortuna aut felicissima, aut tri-
stis mox futura quasi in æquilibrio, post-
quam boni malique discrimen malorū
ignorantiæ vniūque boni scientiæ præ-
tulit, quo sublimius hac tetendisset, an-
to fædius illo corruit, nempe notitiā bo-
ni, nullam pugnam ad quietem; malum
bonumque contrarietatem at resolutio-
nem inferens, sub corrupti cæli vicissitu-
dines hominem redegit. Exinde folius
Dei munere proueniens bonum, quam
solicite accipiamus, plena periculi, leui-
que nutante aura pendet statera. Non
temere certe resurgit, non temere rem
recte reputat; quem virtutum dulcedo
semel deseruit. Proinde propositi me-
mores ei quod præ manu, siquidem pri-
mæua præbendi recusant, insudemus,
virtutisque amore succincti adeo fidei
& conscientiæ siti vtamur, vt quæ ab
improbis teri fastidit, virtutum semita

excipiamur, vitantes, quo plenis vijs curritur præcipitium, attamen, nec vetitorum vsus, vsque aut culpabilis, aut illicitus, si quando malo malum domari imperat periculum. Igitur constare sibi, nulla culpa pallefcere, sufficiet, suspicionem semper euitare prohibent à virtute ad libidinem procliues, pleriq; ingenuitæ malitiæ, malitiam insuper & scelus praua institutione, consuetudine, & petulantia vltro aggerentes, nec quicquam nisi vnde fustis formidine arcantur, sancti reputantes,

Hinc fraus, arrogantia, trux, ira, libitalicere persuaferunt; quibus vt resistas, stringe hunc gladium, qui te salutis non perdendi tueatur desiderio.

Nihil æquius, nulla lex, ea iustior, qua quo petimur telum impune retorquemus. Etenim legitimæ defensionis ferrum conuenit, pæna homicidam, seruatorem ciuicæ manet, proprio longe æquius, debita patrocinio. Ergo facultatem influxum cælestium nociuam defensionis applicando, sancte vsurpaueris. Esque id quo occultius telum eo violentius.

nus. Ita ne pereas Gradius pater ut a-
meris reliqua operabuntur. Collectio a,
irritamentorum cælestium quid possit,
vbique experimur. Calor, frigus, ver, æ-
stas, sensibilia atque insensibilia omnia
vitam inde, vegetationem atque pro-
uentum sumunt, quod si sisti influxus
posset, cui erit dubium quin perpetuis
illis frueremur? Quæ nunc natura e-
lementi mouentis, dum inter se quo-
que confusione radiorum & disposi-
tione radiantium, eorumque primis dif-
ferenter commiscentur, varie inferiori-
bus affectio momentis singulis præter-
volantia, animalibus vegetabilibusve va-
pore corruptibilibus subiectis detineri,
non inficiantur, stabiliorem ergo rece-
ptum superis mineralia quiescentia lar-
gientur, semelque animata cælitus, per-
petuis intelligentiarum effectib. resplen-
debunt. Quemadmodum enim in omni
opere naturali propter formarum in-
quisitionem materias consideramus, atque
inde principij mouentis conditionem
venamus: sic in formis cælestium infe-
rioribus stabiliter colligendis, subiecti

C 3

formas

formas recipientis naturam scite prius inuestigemus. Exploratum namque habemus non coire contraria cum cōtrarijs , quin imo aut radicatus aut cognatione saltem conuenire debere , quæ operamus inter se coalescere. Idcirco mineralibus celestium influxui quasi compedibus futuris ad amissim cognitæ relatione superiorum ad inferiora , atque horum cum productis caducis, animalibus videlicet & vegetabilibus comparatione , quid cuique operationi commodum, quid nocens apparebit.

Emerget hinc autem altera magis naturalis pars, qua ad quietem mouens principium exploramus. Etenim si mineralia quæ demonstrauerimus , vere quiescunt, forma quiescent : At non quiescit conuersiue præter auri species mineralium alia , nisi quantum earum materijs , principia quietis naturaliter inseruntur, qua potentia, & ipsas quiescere concedimus, conuerso autem earum, ad finem non alterabilem decurret, intermedio principij mouentis non ex auro , sed ipsissimis quiescentium prin-

principijs, quorum æstimatione corporum mineralium cum cælestibus affinitatem demonstrabimus deprompti.

Absoluitur itaque vniuersæ Magiæ naturalis doctrina duobus capitibus, altero principio quiescente seu lapide Philosophorum multum ob diuitias, vulgo amabili materiam mineralem vltimo alterante; altera harmonia cælesti quiescentibus madidis virtutes formales, corporum animorumque rectrices inferente, totiusque naturæ imperatricis stabili impressione cuncta perfundente quorum omnium arcanæ certis declarationibus theoricis & aliquantulum practicis reclusisse, secretissima saltem delineasse fuerit operæ pretium. Cæterum mineralium speciebus diuersis in præsentia omissis, de his solummodo sermonem feremus, quorum principia metallis inserviunt. At vero sunt metalla corpora mineralia, fusibilia, extensibilia, ideoque iisdem proprietatibus principia eorum insigniri postulat, quæ substantiarum esse ex principiis desumi arguit, ratio, quæ eadem iisdem

C

4

dem

dem cum fusiuis atque extensiuis stare quiescentia exordijs , conuincimus , nullis nisi vltimo alteratis extensibilioribus quietioribusue corporibus specie, horum haut ambiguum, vel ipsa principia formalia & materialia metallica ministrant: nempe elementorum simplicitati propiora proprijs perfectionis documentis examinibus incorrupta nullam sui diuisionem admittunt , qua iis resolutioni obnoxiiis, post separationem formalium relictæ sex quæ mineralium principijs nulla demonstrat , elementa examinantia puritati suæ conuenta, sibi vendicantia, generalia infinitis modis corrumpere abistere puritati, sibi ceu simplici ceu mixta similibus. Ob talem itaque principiorum metallicorum puritatem sulphur & argentum viuum, generatis aliis vniuersis exitiosis examinibus perdurant, igneque aquaque indelebilia, incorruptibilem quietem radice etiam conuersorum puriorem sortiuntur.

Sed qua serie aqua ignem mouendū mouens (quamdiu matricibus non vincitur)

citur) fugit, quaque vincta coeunt, ea argentum viuum forma mouenda nobile inflammabili sulphureum substantia, principium mouens minerale præberi tam persuadet, quam elemento ignis simplici adoperante se & alia produci. Proficiscuntur nimirum formæ & vitæ rerum materialium constructioni & conuersioni commodæ à formali digestiuo & viuifico principio, formæ quiescenti crassius subtiliusue subtilioribus crassioribusue decoctionibus, continens accersente. Scilicet conceptio elementorum, prima in matricibus suis adiuta, loco tanquam altero generationis principio paulatim superuacuas matricum partes separando, elicit saturum virtute formali mistum principium, hac necessitate naturali, quod eo deficiente nulla materia formalium mistorum exercitium admittens, generaretur. Attamen materiæ conuertendæ conuerrentis integram substantiam inseparabiliter immisceri ita censemus, si recipientia conuersus utrobique similia extremitates primæ dispositionis formalium

C 5 utpote

utpote formando æquales non aspernā-
 tur. Igitur in resolutis totum formale
 primū amplectitur materia, nec dispo-
 sita semel motave dimittit, nullis nimi-
 rum controuersijs vllibi occurrentibus,
 obuenit, id vero materialium & for-
 mantium à puritate simplicium regres-
 su elementis materialibus altius formā
 feci immergentibus, aliaque apparentia
 materias induentibus, ideoque resolu-
 tioni deditorum seminibus liquidiori-
 bus rarioribusq; formatis elementi præ-
 terquam in subiecto designato indicatiū
 nullum exprimentibus. Quare quo re-
 cedent ista à formali simplicitate lon-
 gius, quo rarioribus subiectis inserun-
 tur, eo sensibilia quidem, at maturius
 interitura metallorum quieti sacrato-
 rum principijs formalis energię abun-
 dantiam vel crudis edocentibus ce-
 dunt. Etenim igni proximiora adeoq;
 formaliora & libenter hunc concipi-
 ent, eoque gaudentia ad naturæ suæ vi-
 cinatatem commigrabunt, aut conuer-
 sa coagulando, exsiccando, calcinando,
 alijsque formalium insignijs conspicua,
 longe

longe subtiliorem virtutem exemplo sulphuris mineralis radici fixæ assignabunt. Conuersionis autem necessitatem figendis animandisque quiescentibus amicam, flammæ prona sulphuris substantia suggerit, eam namque inflammabilem materiæ metallicæ stabiliter vniri negat, humido onusta quiescenti materia, nihilominus principiis mouendis aqueis absque coagulante mistum est medium, quod proferre recusantibus radix sulphurum non inflammabilis congregationem partium humidarum cum siccis, similesque siccis fluidas, procurabit. Desideramus certe elementa non vt elementa prima, sed mista pura fieri corpulenta quiescentia: Idcirco sulphurum cruditas ad simplicium mixtionem conuersione inclinabit. Fit vero conuersio quoque principiorum partus decoctionis tenore, dum calor generationum instrumentum, positus proposito, productum destruere postmodum conatur, qui vt non violentus generandis, ita placidus interimendis, otiosus vbi nucleatis radicibus incon-

con-

conuertibilibus in quod agat defuerit, cumque in mineralibus, præsertim ex sulphure vltimo alterato, commodum materię componendę commouendę principium mouens extiterit. Interuentia extremitatibus his media ad purum ab impuro à fugitiuo ad fixum ducta radicalibus etiam multum appropinquantia, puro perfecto excluso, haud raro occupant materiam quamque in compositione principiorum, eorumque conuersione differentię, in principiatis imitantur, atque ita graduum ratione, nec sulphur aliter quam per gradus decoctionis, productum, non ab igne simplici solo, sed concepto in aere descendit: Est nimirum aer vniuersus igne animatus, sed præualente aere occulto eiusque amoto superfluo elucescente: Itaque silicū collisione scintillam prouocatam stulti ex terra profilire autument, nos collisionis motu humidum æreum superfluum elidente animam & formam aeris quasi veste detrita nudari opinemur, ea probationis fiducia qua constrictus aer amoris vaporis

poribus subtilissimis in sulphuream substantiam decoquitur. Sane diuersitas sulphurum licet speciebus & indiuiduis infinita, triplici finitur differentia, vaporosa, liquida, coagulata, cui singula ignea vis insita, & inclusa, ideo quod igne animatur, ignem vomit, sed vaporosum gelida Lunæ regione interclusum, loco generanti, simile fulguri, stellis cadentibus, similibusque aliis aptum corpus vaporosum, liquidum, corticibus arborum, aliorumque vegetabilium, concauitatibusque animalium residens, liquorosum assumit. Solus cauernis abditus aer meatus terræ assidue penetrans, continens subtilissimam in naturam igneam conuertibile exsurgens solide coagulatur. Perfunduntur igitur suprema & infera, altissima & profundissima, præsentia & occulta vno eodemque viuifico cæli spiritu, ad quem vnum eundemque respiciunt formæ rerum tam corruptibilem, quam incorruptibilem, tam animatarum, quam inanimatarum, vnde etiam radicalis hic elementorum, quamuis materialium interuen-

teruentus, variz apparentiz, consonantia, generatis amorem præsidiumque mutuum reliquit. Non enim motu generationis ad aliam apparentiam subiectum alliciente radix quoque formalis mutatur, quin imo exeritur & subtilizatur amplius; ideoque homo subtilior ea ex qua fit materia, ratione sensibusque decorus, documentum præbet subtiliari materias, simul ac formam sepultam principium mouens radicale tetigerit. Dicimus autem subtiliari materiam respectu formæ exortæ & aliquantulum solutioris, agilliorisque, nam materiæ quidem plures partes elementatas conuersione lucratur: absolutæ perfectiōni nociuas vt necessario fateamur materialia conuersarum puritatem anteire; hæc formæ motu & vigore subtiliora vocari. Desumitur nempe rerum denominatio à formis specificis, hæc à proprietate principii mouentis formalis, qua principiorum virtus primitiua mouenti coheret. Summam igitur utilitatem formæ absolutæ originis suæ beneficio;

47
scio, partium componentium consideratione proximam materiam, ultimam materiato attribuimus: Respectu formæ commotæ, materiato, quâuis corporali et assidue nequiori materiam materię immotis elementis conuersæ & materiam & materiaturum cedere iubemus: quæ omnia eo referimus, ut intelligamus naturali aut artificiali conuersione formis nil deperire, quin conuertendorum cum cælestibus cognitione cumulata conuersa pollere: quocirca principium mouens minerale inflammabile, elemento simplici proximum, aere, vnumquodque vacuum completum formalibus proprietatib. scatenens, subtiliore & multum penetrabiliore virtute conuersum redundabit, quod vos propter cælestium cum inferioribus copulam in altera Magiæ theoricæ & practicæ parte meminisse iuuabit. Porro quod sulphuri plane cognoscendo cōducit, agamus, eo enim probe peruestigato, solos rudes reliqua latēbunt. At nec erudi pauca quantitate argenti viui grande pondus inhiberi,
nec

nec qui cruda crudis præstent, recens-
bimus, imo mistiones à cruditate diffe-
rentes examine corporum analytico in-
dagemus. Nempe nequit sulphur cru-
dum fluens liquido argento viuo corpo-
ris formam conciliare, priusquam aliam
conditionem & ipsum coagulans subie-
rit. Etenim licet argentum viuum vi-
scofitatis principijs refertum vnicam
metallicæ fusibilitati & extensioni ma-
teriam exhibeat, nisi mouente igneo
formali, motuque calcinante mouea-
tur, corporalitatem vsque recusabit,
fluente infinitum vbi forma fluxum non
sistit materia, quæ commode quo pro-
pendet inuitata, suo profundo colora-
bitur, perficietur. Incommode irritata
corruptorum sulphurum nixuo elaudi-
cabit. Ergo coagulatio metallorum sul-
phure aut omnino alterato infecto, aut
alterato crudo participante, aut alterato
penitus depurato excitatur, quo ultimo
perfecte & radicitus motum mistum im-
puro crudum imperfecte motis referi-
bit materiis. Sulphure itaque feculento
feculenta generata extremitatibus cor-
ruptis

impentibus sæda prodibunt, coque
examinibus euanescentia hinc crudi-
tate sulphuris fugiente, non fugiens dis-
sipante, illinc poroso Spiritus combu-
rente, flammæque furorem tenso gut-
ture glutiente. Occultari vero utraque
hæc imperfectorum substantijs, sat ma-
nifesto usu discimus, nam ne quis sul-
phuris crudi portionem imperfectis ad-
misceri eat inficias, vel imperfectorum
perfectissima contendent. Et sunt per-
fectioni approximantia destructionis
citæ expertia, quale stannum auro argē-
toque vicinum, quod tamen commune
crudum sulphur, idem cum metallorū
sulphure calcinante æstimari, idemque
materiæ imperfectæ mouendæ adhibe-
ri ambigi tollit. Inflammatur tamen pa-
ri æquaque salis nitri parte commistum,
ignique mediocri adhibitum, pulueris
pyrici simili impetu. Quin quæ igne
confit calcinatione communi, odorem
sulphuris manifeste percipi, sciunt, qui-
bus cordi fuit metalli huius euisceratio,
sed aliquando maiorem superficies plū-
bi seruat sulphuris comburentis parti-
culam,

D

culam,

culam, argentum viuum crudum fumū appensum quasi cohibentem, aurumq; odore macerātem, fugitiua scilicet sulphuri fugitiuo argenti viui mista substantia cuius etiam ablatione, quem repetitis calcinationibus stridorem stannum ponit, plumbum argenti viui commode suffitu acquirit. Atqui nec durorum genus talis corruptionis expers, ignitione, & mallei percussione sulphure ex flammæ propinquiore sede eleuato, combustas, squammas exuens, quæ cuprum ignitum extinctumque nigrore desquammatum, postremo igne flammæo continuato in calcem redit, ab ætis partibus humidis partibus partes conglutinantibus, tanto magis quo porosius ferro quoque in calcem reducibili. Hinc ergo dimanat calcinationis vulgaris contemplatio, dū calore violento eleuatur quicquid fugitiuum in corporibus, vbi differunt effectu principia, quod argentum viuum crudum admistum corporibus, vel potius segni radice torpens, per se quidem fugit, sulphur vero inflammabile & ipsam euaporans,

porans, quicquid prætereaprehendit, in fugam secum rapit, quo fit humore priuata, in cineres collabi corpora. Quia autem calcinatione communi spiritibus crudis extraneis non iterata sola accidentia citra destructionem totius tolluntur, calcinatis fæcibus, pastillo retenti reducta purgatiores recipiemus. Sed in superficiebus radicem nil attingentibus, quibus calcinatione, & reductione liberata corpora radicalem splendorem adipiscuntur, minime morandum: Et radicum quidem conditione tota substantia sincere vel peruerse mota exponit: forma enim trahit passiuam quocunque mouenti aut vere radicali, aut radicali cognato libuerit, hoc metallorum radice delebili impura, instabili illo perpetua futura. Idcirco si metallorum impense mollium, aut impense durorum materiam mouendam radicalis puritas adhibita foret, corruptiones omnes euitarentur: At constat nullum durorum, molliumue imperfectorum examinibus, non interimi, at tardius quædam, quædam citius, causis, quibus

D2

ini-

iniquum operiri fas, certamini succumbere. Sunt autem causæ corruptionis corporum extremitates sulphuris ; & argenti viui, licet enim hoc per se corruptione nulla inficiatur, non commotum tamen, igni adhibitum, fugit, ideoque viscositatis principijs amotis, tota corporum substantia interit: nec refert, erudum properantibus fugere corporibus, argentum viuum extremitatibus corruptorum sulphurum implicantibus, ignem certe dissipantem vitio radicali admittentibus. Exinde igitur quantum fuga & porositas fixa officiat ipsis fundamentis, discemus. Etenim principiatorum corpus & esse iisdem quibus principia proprietatibus farcitur, quemadmodum sulphure sædo abundantia eadem qua principium instabile labe asperguntur, sulphur namque liquabile & inflammabile cinnabrij documento densitati corporum inutile, necessario amplius decoctum, digestionum varietate proprietates mutabit. Sequitur nimirum decoctionem gradus, calcinatio, completa aut dimi-
nuta:

nuta : Deinde calcinata parti crudorū
 mista aliud, aliudque tertium proment;
 finis tamen veræ calcinationis stat fu-
 gitivi humidi remotione, ceu cum sic-
 cis calcinatorum particulis firma colli-
 gantia : Vnde sulphuris humiditas tan-
 tum abest, vt contra connexa, violenta,
 ignea, penetratiua, dissoluere laboret,
 qua sulphur quoquo modo calcinatum
 in terrā siccissimā humido fusibili pe-
 nitus spoliata conueriti, metalla sic-
 co sulphure onusta, ægerrimo fluxu pro-
 fitentur. Contraria his spiritibus crudis
 omnia: sulphur vel arsenicum super cor-
 pora dura proiecta fusionem sine igni-
 tione etiam adducunt, itaque fusionis
 tarditatem defectus humidi celerita-
 tem superabundantia. Scilicet hinc stā-
 num frequenti calcinatione cum ar-
 genti viui fugitiua parte stridore aboli-
 to, atque altera conformi huic sulphu-
 rea facilius plumbo induratum, iustæ i-
 gnitioni addici nequit: quin calcinatum
 ignis reductiui, non subiti diuturna pa-
 tientia humore radicali mercuriali fu-
 suo vacuatum, vitrum defluit; debite

D 3 redu:

reducto quamuis redeat duriusculum, radicali fugitiuo neutro citra totius substantiæ destructionem debili fuscâ ignitionem atque fusionem deamante. Præterea mouentis stanni conditione sulphure ad fixationem declinante, ignis expressione maxima citrino sublimatorioj spondilia vestiente edocti affirmamus colorem fixationem at eleuato deficientem, at mistionis cum argento viuo subtilitate pura propinquam portendi. Atque ea stanni mineram perfectis admistis vix vnquam carere. Paucitate autem sulphuris stannum plumbum vincit, argenti viui inopia à plumbo vincitur, calcis semper albiſſimæ, corporis fugitiuos Spiritus examinantes densitate diu sustinentis, confusa sibi dealbantis, nimiaque argenti viui exuberantia frangentis indicio. Porro nimium sulphur rubeam plumbi calcem parit, diutina versura, argento viuo atque sulphure fugitiuis emotis residuam. Sed is ipse color fixationem innuit, sulphur enim magis magisque calcinatum, pro gradu calcinationis intensiore vel remissiore.

remissiore, ignis colorem impensius ad-
sciscit, neque hercle iniuria, siquidem
calcinata, igneam crudi naturam ad sub-
tiliatam, calore & effectu manifestare
oportebit. Obfuscatur tamen color i-
gneus eminens admistione substantiæ
terreæ, aut occultatur argento viuo.
Fuscedo itaque plumbi & ferri multa
terra puritate rubedo cupri confit: At
in purgatis calcibus, & solutionibus qui-
busdam appropriatis rubicundius fer-
rum, deinde cuprum, ultimo plumbum,
subtilissimum auri sulphur, argento vi-
uo sepius, erutum & separatum, lon-
ge refulget rubicundissimum. Fædi-
tas ergo plumbea inquinato argento vi-
uo & sulphure fugitiuo adducta mani-
feste oculis subigitur: Nam ex calce ru-
bicundissima argentum viuum currens
reuocatum, multa demum acrium, &
salforum lotione liuore terreo eximi-
tur: quin plumbi argentum viuum à sul-
phure facile separabile, grandem eius-
dem fugitiui copiam commonstrat. Et-
enim fixiora acredine salis vitriolati iū-
gunt sibi argenti viui humiditatem au-

Crassissime, crudiora communi ferme cin-
nabrij & sublimati Mercurij viuifi-
catione faciunt diuortium: sic plumbi
cruditas pinguedine salium fixorum so-
lubilis, solo quandoque igne carptim
delebilis, diuidi compositi partes cru-
dumque argentum viuum decurrere
permittit; cuius præparationis modum
utpote, quod credimus, vulgatum. sub-
texere his superfedemus. Videtur nihi-
lominus calorem plumbi calcinati seu
minium, supradictis repugnare, fixum
sulphur fugitium superare. Expediet
huic præter alia plumbi præsertim subli-
matio, cuius expressione nulla est eleua-
ti ad residens, aut coloris aut substantiæ
differentia: Idcirco, sulphur fugitium
superans, trahet ad volatum fixum in-
separabiliter iunctum: Vnde etiam co-
loris fusionis & mollietiei causis, post
calcinationes & reductiones residuis
medullitis, sine ignitione fusionem, so-
lidamque mollietiem minime refutat.
Eadem causa plumbi dulcedinis: calci-
nata enim acerrima, si ut in plumbo te-
perantur concursu vitriolatorum, cum
pro-

proprietatibus salis armoniaci resoluti
& tartari putrefacti dulcorantur: Quo-
rum singulorum symbola examinibus
vniuersis, plumbo maxime distillando,
separando in partes fugitiuas salsas, sul-
phureas, coloratas, pingues, acedinem
aluminis rochæ, à sagaci & industrio
chymico non sine ingenti delectatione
deprehenduntur. Nouerunt similiter
experti proprietatum collatione stan-
num salī communī respondere: iisdem
sublimando, distillando, calcinando, si-
gnis vtroque familiaritatem salium-
que inter se plumbique, & stanni diuer-
sitatem assignantibus. Sulphuris au-
tem fugitiui amicitia, haud multum
corpora mollia disparia, adeo cruditate
inflammabilem amant, vt sulphure cal-
cinata vtraque in alienam ditionem,
stannum in album, plumbum in fuscum
transeat antimonium. Panditur hinc
cæmentorum in corpora metallica pro-
fusa tyrannis: Spiritus namque crudi
mollibus cognatione associantur, à du-
ris absorbentur: at fugitiuorum copia
fixam quantitatem superans, totum (quod

D 5 arti-

artificiali corporum eleuatione palam) infamum resoluit: Quanto igitur meri Spiritus corporibus inclusis subtiliores & penetrabiliores, tanto examinant acrius, nec quicquam vltimæ alterationis terminum non attigisse impune patiuntur. Ita sulphura comburentia ita, plenissima crudis marcasita plumbea, argentum quoque diminuto motu rari-
usculum supremæ sortis dissipationi dedicat. Mitius plumbum examinans curua immedicabile falce resecans, fugitiuis præ reliquis forum, cinericium meritissimo attributum, mista absomit non mista inuiolata præstat: præter tamen spirituum plumbi fugitiuorum veluti corporalitatem secum ferentium crassitiem, argento parcit, subtiliori quam spiritibus non absolute crudis præuiro, & illud ipsum cinericij examine prima statim fronte pustulæ igneæ expresse testantur.

Diuersitatis signa hæc plumbeo eodem examine stanno & cupro confusis, nulla, auro argentoque per minima plumbo non commiscibilibus, nec sat
raris

raris plena demum imperfecti absumptione deponentibus. Pereunt ergo dura quoque corpora labe sulphuris fixi terrei ignem spiritusue comburentes, excludere impotentis: & aut calcinatione simplici in cineris residentis, aut multiplicatis fugitiis internecina peste occumbentis. Facit eadem sulphure terreo nata distensio dura corpora sonare, sed raucum nisi temperata: at mutâ sonoris iuncta oppletis aliquantulum meatibus, acutum cient: Vnde orichalco, stanni cum cupro, auri cum argento mixtura concentus optimi. Quin imò similis mistio ligaturis metallicis necessaria: auri scissuras solidaturi cum auro argentum conflant, alterum ob solidandæ cognationem, alterum ob celeriorē in mistis solidando fusionem: Vnum, quodque enim corpus separatum ab alio, tardius fluit, partibus æqualiter duratibus: Qua commistione alterius obiecto igni distractione corpore, solidansolidandis alias inutile, ad fluxum provocatur proniorē. Sic argenti gluten cum argento orichalcum: Stanni & plum-

plumbi mixtura ligamen mutuum: Fer-
rum tardissima fusione, solo cupro vin-
ciri suffert. Simili fere à corrosivis li-
quoribus corpora inuicem se vindicant
ministerio: Aurum corrosivis aquis di-
lutum, iniecto argento residet: Argen-
tum cupro: cuprum ferro: quo artificio
flammulis cupreis vitriolo demptis fer-
rum in nobilius traduci, sunt qui aiunt.
Separatio autem huiuscemodi densita-
te vel raritate metallorum contingit, &
bibit raturam auidè humidum, qua subti-
lius corpus, porosioris aduentu spiriti-
bus salium eximitur, quemadmodum
salis tartari siccitas ac redinem aquarum
corrosivarum absorbens, omne corpus
reuocat. Hæc nunc perfectionis & im-
perfectionis contēplationi directa fun-
to. Vix absque vitioso bonum scitur: Is
frugi, qui bonumque malumque iuxta
tenet, soli bono dans operam. Quod
nos in secretissimis his scientijs vnico
corruptionum repudio consecuti lega-
re bonis sponte instigamur. Scilicet du-
plices corruptionis causas duplici me-
tallorum corruptione proposuimus:
Quan-

Quando ergo productio materiæ metallicæ, insequensque motus sulphure constet: Id vero extremitatibus quieti varie aduersetur: Tertium radicale extremitatum expers, enucleemus. Rude at appositum exemplum silicis, diuisio subiicit: Is igni admotus, humiditatem siccas partes conglutinantem dimittit, penitusque exarefcit: Atqui terra talis nullius vsus, profundo tamen sui abscondit salem solubilem, fusibilem, liquidis commiscibilem: Ita me hercule extrema bina torpentia tertium purum occulunt insigni documento, edendo nucleo tollenda esse putamina.

At tanto sale radicem sulphuris infici non propugnamus: Diuersitas namque salium radicalium principiorum compositione differenter emergit: & falsedine yincentia minus coloris mouentis, primitiuo elementorum congressu, nata terre corporis plus, aerei minus induerunt, quapropter calcinata quoque terrestri albescenti humido superato, liquidiora fiunt: sulphurea radicis ruberæ dote intensius siccantibus. Haud
segni-

segniter certe sulphur calcinatum non ad salem quidem, sed ad salis materiam tendit: non sulphur illud crassum, porosum, fæculentum: At radicale solubile: constat nimirum pura dici oportere, simplicitati elementi quam maxime conformia. Ideoque sic corpus metallicum quiescens, si fusibile, si extensibile desideramus, simili coagulo principiū fusibilium contrahamus: verum elemento aqueo nil simplicius per minima commistibili, nec commiscibile salis aluminumque naturæ expers: Idcirco calcinatis cunctis salium naturam sectantibus, eadem lege sulphur radicale humido aqueo semel unitum semel naturaliter collectum æquas puritate partes, nec deseret, nec deseretur. Sed & hæc sulphurea radice vincens falsa siccitas, hinc radici necessaria quod superans salsum, humido extremitatibus exutum perpetuo fluidum, corpori densiori assistere quam nunc sulphur præualens, effrenem humidi miro naturæ ductu compesci licentia. Hinc denique viscositas metallica: Conflatur namque visco-

viscosum ductile iusto sicci cum humido coitu, nervis extensibilibus veri indicibus: quo iunctum humiditati principij metallici, subtile sulphureum viscositatem mistura, fusionem vincto liquabili, fixationem sicco, stabili non inflammabili principiatis conciliabit. Posset tamen dubitari terminum propriū fixum ex improprio terminatum ex argento viuo proditurum, quod mistum firmiter sicco humidum cedere loco recusans, superficie spiritali perpetuum retenta, nunquam alteraretur: quousque enim persistat prima elementorum dispositio suo loco quæque immota viscosum corpus malleo subducent. At vero ille ipse superfluous argenti viui humor & crudo & alterato commodus, nec sublimationis, nec alio quopiam artificio debilis, utrobique naturali necessitate postulatur: Et tamen argenti viui vulgaris currentis plano haud quam acquiescentis substantiam paulo madidiorem, generationi conuersuæ naturali applicari hariolamur: nec sane aliter siccitas argento viuo crudo, aut visco-

viscositas conuerso illi cocundo, huic calcinando cohæret, sulphurue purum formale nimio succulento non ebrium erutumque liquidissimam elementi naturam ad alteratam, alteratam ad veri viscosi finem pelliceret.

At pro vt prima sicci applicatio humorem temperamento sufficientem assumit, reliquum respuit: Ita principiū eo, quo mouebatur componendum denuo mouente motum inutiles corpori humores fluidos segregabit, elementumque purum ad terminum improprium terminante sicco translaturum, vltiore gradu eo ipso sicco terminabit, Scilicet sit humidioris subiecti condensatio euaporatione partium humidarū subtilissimarum, & conseruatione sicco profundius incorporatarum, harumque diutina concoctione, quousque humidum sicco, & siccum humido adeo vnatur, vt vbi vnum, necessario sit & reliquū Quia igitur in argento viuo tale humidum exuberat: quemadmodum ipsum inconditum humidum sua compositione reiecit: sic radice calcinante tactum
plane

plane siccare renuit, partim euaporans, partim radici decoquendo, inseparabiliter copulata ea humidi abundantia, qua sulphur purum radicale coagulationum causa princeps fugam usque meditatur. Nam ne radicem argenti viui sulphuream inflammabili fuga laborare opinemur, facit nulla cum humidis aqueis oleaginel conuenientia; quæ simplicibus quoque elementis nulla; nec esse fixum porosum commixtio concedit: At, omnino tertium; fixum falsum purum superante, humido fugiens, superans, humidum freno coercens: Falsa itaque vulgaris opinio, argentum viuum componi terra alba sulphurea subtili humiditatem pellucente, consule naturam originis simplicium; splendorem formalem principiorum compositione aliquatenus obnubilatum calcinatis sulphureis postliminio referentem, consule ignem præcipitatione rubicundissimam calcem prominentem, candore quo forte decæcaris humido imminuto deflorescere, auro ab intrinseco colorem prouocante, non decoctione, utpote

E

crudo

crudo inimicum , parante , erudieris; eoque semen hoc metallicum ob radicem accidentaliter fugientem, naturaliter stantem rubicundissimam, aurum, viuum potius quam argentum viuum denominabis. At occultatur color sulphuris radicalis humiditate argenti viui crudi enormi; Etenim pauca quantitas foris , accita ruborem omnem abdit, quod cæmentatione auri , cum thuria, cupri cum cadmia, & cupri cum pauculo stanno conflatione constat. Ideoque calcinatione , præcipitatione, remoto velamine radix iterato perueniet. Tandem penitatis probe præmissis noscitur, argentum viuum in mineralibus ab adustione conseruatricis aquæ officio fungi corpora interitu, quantum in se, prohibere, at impediri corruptionum causis quo minus proprio co fruantur corpora patrocinio. Salium acredines seu spiritus distillatione expressuri vsu didicerunt, condensata corpora non esse audientia imperio: mistum vero terreum calcinatum prorsum, fusionem inhibens eleuanti coloris accessum præbere: placet.

ne eadem conditione sulphurum ; cuius generis inuidia saluberrima argenti vitii humiditas ; metallis extorquetur. Sed vero cumulatæ corruptionis causæ exitium accelerant ; differunt diminutæ : tardius quoque multo argento viuo locupletia fugiunt : celerius arida, flammæ puris & impuritate admissitia ; & subtilius sulphur fixationi approximans ; argento viuo puriore irrigatum superatumue multa vi adustibilium & fugitiuorum, demum expugnatur argenti viui superante poros obferantæ quantitate ; inque se, sese colligente, pestem perniciemque arcente diutius. Posse igitur argentum viuum igni resistere, & adulterari posse varie discimus. Nam quæ causa fugæ non depositæ præter vitium sulphurearum, extremitatū vero motu argentum viuum fraudantiū alia? Cum in illo ipso vel crudo & pondus subtilitate componentium immensum ; & ipsum terendo falsisque commiscendo, tactui obuia viscositas interitum abominentur. Sufferenda igitur aliena accersita labe labe : non tamen

E z

adeo

adeo cedente argento viuo, quin grandi eius quantitati, quantitatem minorem, purius contractam, atque inde ex numero imperfectorum, stanno cuprum, eupro plumbum, huic ferrum succedere testato imperet.

Vincit hoc agone argentum reliqua veluti ignes luna minores. Attamen et si plumbo postulatam examini oborientes pustulas temnens, incolumem euidit. Ultimo alteratis debitam frustra sperat lauream, quam diu crudi sulphuris & arsenici familiaritatem non resignat, Labat imperantibus his perfectio; argenti vel asperæ probæ successiua paucula diminutione, radice rariuscula deuie mouente, assentiente. Horret nempe perfectioni inimicum perfici desiderans: Extreme extremis sterile pascit, mouens extreme, lauta argenti viui substantia: cui quicquid peregrinum hostile.

Qualiter testudo domicilio prœpens, quodcunque membri sui nuda uerit iniuriæ obnoxium habet, in suum collecta tegumen, ruit, si cum ros non cadit,

cadit, cumque algetur maxime, suo sibi succo viuit: sic argentum viuum dissono gaudens, suo ipsius lætatur interitu: densatum, corruptibili sulphure solutum, visceribus compactis securum humido subtili poros opplente, sicco humido æquali densari patiente, exitiabile sulphur crudum longissime excludit: vnde vltimam perfectionem metallicā, sulphuribus cæmentis examinibus, inuiolabilem argento viuo vnice acceptā ferimus. In casum vero perfectionem istam otiosi præstolabimur, intorpens materia commota cum corporalitate lentescat, quod radice argenti viui propria conari exordiemur, siquidem destructioni subscribunt reliqua. Postquā ergo argentum viuum sulphure subtilissimo solubili commiscibili conditur, radix sulphure pura malum excitabit; arte & natura & diuersis huius applicationibus & iisdem claris effectibus: Atque hi vltima alteratione, hæc calcinatione confit; Et est calcinatio duplex, altera violenta communis flamma, humidum malefidum pessumdans: altera na-

pyralis formarum sulphurea, ignem vi-
tamque radicibus materiarum creditā
in actum prouocans, vnde generationes
sensibilium atque insensibilium omniū
calcinando incipere persuademur. Sed
calcinans radici vere vniri oportet, nec
vnitur praterquam penitus idem, quē-
admodum aqua aquæ, ignis igni. Ita in
animalibus vegetabilibusque, masculi-
num feminis feminini radicem pungit
mouente aculeo virtute calcinante a-
peritiua doctato, & irritat sulphur purū,
minerale argenti viui radicem, eadem
eandem quæ argenti viui cruditati præ-
buit exordium. Igitur principium mo-
uens formale materiæ admotum ap-
prehenditur à simili & ipso calcinante:
calcinata humido superfluo calore a-
moti siccescunt, siccum autem fugit hu-
midum, ideoque in argento viuo cal-
cinando mota radix sicco totam mate-
riam resoluit, dimissoque tantillo de-
albante reliquum fortiter mistum me-
dullis firi hiantibus abdit, qua pauci ru-
bei cū albo multo mistura corpus crea-
tum citrinum, experta radix fixationē hu-
midum

midum epotum fusione beat, etenim naturaliter cederet igni humidū, quod nec nervo irretitum oblitum in cōuersis originis, quod vnum quit, fluit, siquēque terreum subtile inseparabile fecum vna fusionis compos facit. Proinde haud secus ac corruptionum accui strenuius interimunt, vtque perfectionis adminicula salutē conferant, multiplicata radix sulphurea, fluidum mactefaciente, termino circumducens, denuo potens, principiati puri viscosi nomine materiam rubore insigni, pauculoque salillo, siccis temperatis mancipatam, recenset, qua, quānam radix argenti viui, quōdnā mouens, quōdnā elementum formale minerale, quē perfectio sat superque elucidatur: Sulphur nimirum metallis commune omnibus vnicam radicem, eaquē vnicum argentum viuum, eiusque radiis motum vnicum meditatur, nec diuersis intētionibus distractum, quam colligandis humoribus, conuertendis quōque operam exhibens, densatis etiā ad suore principii, reuocatis corporibus, nunquam

commotæ materiæ perpetuo similem conditionem deponit. Exigit id ita fieri ordo naturæ conuersus, aut reductus, forma eadem potentiam & actum vitæ ferens; quotiescunque namque virtute principii mouentis ex sinu materiæ forma producitur ab intrinseco vitam promoueri, compositionem cum corpulentis formantium perspicientibus liquet. Et sane quamuis generationes vniuersæ à materia exordium sumere dicantur: tamē cum à forma materia dependeat, forma materiæ corpulentiam collectā vltima dispositione alteret, atque ex intimo principii materialis vitam promat, intellectui eandem, utpote ab intelligentia demissam primitus occurrere, atque indidem totius rei cognitionem desumi profiteamur. Appelletur igitur materia ob corporalitatem compositi, rerum substantia dummodo formę substantiali principatum relinquat, siquidem essendi principium, potentiæ vitali potius, quam materiæ viuificatæ debitum, ex materiæ potentia formali, virtute & tempore priore eruitur: Vnde

nota

nota forma rerum specifica esset vitam materiis materiatisque conciliante, abscedit inferior inuestigandi occasio. Quorumcunq; ergo eadem forma specifica, eadem quoque erit materiæ conditio: denominantur enim à formis specificis rerum proprietates siue conuersis siue potentialiter viuentibus materiis: qua ex materiæ corpore deriuatum materiatum ea qua materia forma constabit: Ideoque quod alterabilis resolutionis repudio solis metallis licet, in materiam reductum materiatum non alienæ sed propriæ sulphureæ radicis vita viuet; & radix sulphuris commiscibilis solummodo vnica, vnico humido puro irrigata, argentum viuum semper & vbique sui simile nullibi diuersum, viscositati motuique calcinanti vnicum præbet principium, formæque vnice sulphureæ diuersas dispositiones affingi abominatur. Idcirco etiam adulterina argenti viui adulteratio formarum vires non inuertit: Nec enim nouimus alterationem veram præterquam radicis motus propriam, qua argentum viuum

E 5

in

in aurum transferri, si non aliud, ipsi-
ma illius densitas, subtilitas, color cum
manifesto occultus, doceret: Etenim
peculiare quoddam argentum viuum,
nobiliorum corporum generationi na-
turam effundere ignorantia fundamen-
torum magicorum circumforanei mi-
sellis, ex profundo materiae perfectione
sopitam elici immemores aiunt: Nec
principii mouentis egere, nec elemen-
torum corporalitate plane pressum tor-
pere, sed vigere in aurum conuertibile
Mercurium. Verum enim vero cum na-
turam ars imitetur, omnisque genera-
tionum gradus naturae separatio forma-
tum magica arti demandetur, fateamur
tamen simili tenore & forma magice e-
nucleata argentum viuum in aurum
traduci, quo natura, suis insudat opeti-
bus: Et quia conuersio materialium op-
pido naturalis conuentu formarum cum
materiis confit, artis atque naturae finem
motu forma & materia eodem reincidente:
ut inde colligamus non magis natu-
ram quam artem (quod insulsi isti ar-
gento viuo in aurum commouendo, seu

cx

ex auro reducto vim tingentem tribuē-
tes, tincturæ proprietatum ignari, tan-
quam lætiore somnio beati perspiciunt
oculatus) semoto principio mouente
operari. Amplius etiam coeunt radice
& superficie æqualia: inæqualia commi-
sta leui artificio dirimuntur: sed argen-
tum viuum seu auri aliorumue corporū
vulgo venale confusum dimittere renu-
it. Quid ita? nisi quod forma eadem in-
uiolabilem amicitiam iisdem materiis
infundit, quam amico quoque argenti
vivi cum auro congressu apparere ne-
gare, à vero longissime fuerit absouum.
Immo hercule pro vt argentum viuum,
aurum, lapis Philosophorum cruda fa-
cile amplectitur: Sic huius illiusue cum
argento viuo & auri. & lapidis Philoso-
phici & radice sulphurea puritatem ad-
miniculo ad id fastigii prouecto, illorū
que ex hoc venemur convenientiam.
Non remoratur assertionis huius ve-
ritatem, si quis qua mouetur in gene-
ratione radix auri pura, tincturam auro
in argentum viuum reducto immisceri
contender. Etenim nec id inficiamur:
sed

sed conuersis reductis non vt mouens, sed vt mouendum includi: quippe si actu polleret, in proprium materiae terminum haud quaquam rediret, reditum deposito actu fluore demum ostendente. Nullatenus autem mirandum humido superfluo mouentem radicem calcinatorum reductione obrui, cum ea ipsa plane eadem aut superans, aut superata radicalibus mouendis motisue vniatur. Itaque aurum ad principium minerale fluidum spirituale rediēs, sicco sulphureo mouente humidi materialis viscēribus inserto, nulla prærogatiua vulgare, reliquorumue metallorum argentum viuum vincit. Quid vero si audiemus toto auri corpore in argentum viuum promoto, cui nam principium mouenda tingens relinquatur? Quid si his regeremus qualitate, non quantitate formas mouentes æstimari? Et tamen si quantum quali coniunctum euincatur, eo quo radicem argenti viui exertam præcidere: fatuos corporis calcinati, ad inuiolatum principium, sine ponderis diminutione, regressum moliri: fatuos sicca humidis

indis viuificatione cedere ignorare, opinione hos experientia nulla confirmari. Posse id monstri facillime elidi, considerando, nequire materiam præterquam ex sui profundo alterari: omne argentum viuum, corporum imperfectorum crudumue motu principii radicalis in aurum defluere: At aurum vnicam solummodo præsupponit materiam, eaq; formam vnicam: Quapropter cum argentum viuum commune iuxta imperfecta corpora in aurum conuerteri queat, conuersio ex forma promanet: forma detur ab extrinseco: argentum viuum quodcunque radice pura insigne auro materiam subiicere manifestatur: qua forma argenti viui crudi, crudorumque corporum auri formæ æqualis, diuersitatem argenti viui ex auro prouocati, argentiue viui vulgaris, corporumque tollens, conuersis reductis, cunctam abolet eminentiam: Quis furor itaq; auro aut lapidi Philosophorum diuersam à Mercurio vulgari materiam affingere, cum vtriusque eadem forma, eadem eidem metæ inhians vltimo alterabili

rabili termino circūscribi acquiescat.
 Sed irrepsit ista persuasio principii mo-
 uentis ignorantia falsoque perfectæ cō-
 uersioni credita sufficere argenti viui o-
 tiosa substantia: dum tenacius aut ima-
 teriæ vel extranei admisceri debere ar-
 guentes, motum torpentis subiecto in-
 esse volunt, quamuis motum cients prin-
 cipium, non alienam, non diuersam, at
 plane genuinam mouendæ radicis ge-
 rat imaginem: Igitur etsi solo se stare
 Mercurius videatur, aduenit tamen
 idem cum mouendo radicale mouens
 extrinsecus, suo cum argento viuo coitu
 mineras vberis metallorum prouentu
 fecundans. Scilicet humido effusiore
 partim tollendo, partim radicum pe-
 netralibus occultendo, siccantium sul-
 phurum officium requiritur: Id vero so-
 lubile commistibile aut crūdum terre
 calcinati portioni mistum diuersimode
 argētum viuum sibi associabit, vnde di-
 stincta perfectorum ab imperfectis e-
 mergit generatio: Quoties enim vapo-
 rosum Mercuriale minerale cauernis
 montium aberrans, sulphur radicale
 cal-

calcinatum apprehendit, solutione commiscet, id sibi, & calcinatione per minima commiscetur qua sit motam radicis materiam decoquendo in se ipsam residere, atque ex se se prouocato colore fixatione & pondere vltima propria formæ alteratione compleri, & cum præter radicem subtilem sulphuream commiscibile nullum arti, aut naturæ occurrat, reliquæ sulphuris species, vtrisque extremis vitiose argentum vitium absorbentes, diuersitate proprietatum siccantium infide multum examinibus dimittent: Ita ergo argentum vitium sulphuris crudi putiue falsi impuriue laborantis potitum, sui vomitam perfectum aut imperfectum corpus progignit. Denique coniunctione vaporosi Mercurialis, cum coagulato solido admonemur, eundem productorem animatorumque semen ex vapore in solidum contrahi: femine patiente, aut frigido percusso, aut quouis accidente improptio alio corporalitatem assumente, generandi & concipiendi facultatem deferuisse. Sic animalibus femellis coagulando

lando semini natura locum demsit; Et nouimus, fœmello per se coagulato semine, hæud infrequenter morbus aliudque quod exorbitans prouenire: spermate conueno legitime progredi, quin & vegetabilium semina pota aqua exposita aëri calcinante mouente proprio calore suscepto, vaporem ex se resolutum crassiorem eodem sulphureo vegetante compescunt, quaque biberunt humidum patte, getmen, simili processu terreno humore macerata grana fisso solo virescere innuentia, protrudunt. Atque hermaphrodita hæc, animatorum quiescentiumque intermedia, non abs re masculinum fœminino iungunt, quod reliqua ipsissimo conceptionis puncto mixtione possunt iungi. Non igitur mineralia Androgina contendentibus esse subscribimus: quod etiam si sulphur argenti viui eiusdem humiditati copuletur, masculinum tamen siccum non necessitate motus sed materię liquido adhæreat, siquidem vita potentialis sinu materiarum sepulta orbem corporale elementum alias relinquens, nil quicquam

quam materia nomen mereri permetteret, quam materiae mouentis similem radicem : Principium mouens iisdem commouendo loculis mancipatum hermophroditis : argenti viui mineralis sulphurisque mouentis loco distantium coniunctionem mineræ nuncupamus; sulphur quidem aere cauenoso natum superiora aeris pugnantis sursumque tendentis natura occupans motui efficitur commodum; Et argentum viuum abyssosacrum, centri genitoris haud immemor profundioribus sedens sedibus, calido exciri proutum resolutum vaporosumque sulphuri appropinquas iniquo mouente monstruosum, propitio generosum factum elargitur.

Excitatur vero vapor mercurialis calore calcinante, minerali, & calcinato irriguo quo altero compositio principii mineralis, altero sulphur purum conficit, natura absoluta crudi decoctione radici commiscibili læta, vltiorem tandem progressum cupient.

Ergo per meatus terræ aqueus humor fluens offenso sulphuri calcinato

F

falso

falso miscetur, eademque mistione (quæ consuetudo calcinatorum) haud secus ac calx viua aqua perfusa calorem mouet, quo simul minerali calore adiutuâre, in vaporem abit, secumque subtile falsum resolutum madidiore aliquanto imbre simul scandente, sulphura irrigans, trahit, mouentiumque demum virtute locisue apertioribus perpetuo mineræ calore deficiente, disconueniens superfluum refutat: Vltimo sulphurib. radicalibus, extremisue solis mistisue obnoxius ad corporalitatem declinat, euitato sulphurum imperio in argentum vitum vulgare decurrit. Hanc denique causam arbitremini cur vitriolum inuenientes fossores speciem lucri aurei ponant, quod subtili sulphureo vacuum saltem sulphuris calcinati nasci radicem mercurialem iam inde euolasse experiuntur. Licet alia regione profundiore silice interclusis distantiis spem ali posse non inficiemur. Vitrioli autem sulphur auri sulphuri proximum, radicem argento viuo præbere, inde asserimus, quod in metallis sulphurum calcina-

Et Lapidē Philosophorū.

83

cinatorum species tres, non ultra deprehenditur: At harum solubiliores subtilius purgatusque principium in-
nuunt: Etenim subtiliatur res omnis calcinatione: quo defæciatius ergo calcinandum crudum, tanto impensius subtilissimum calcinatum, tantoque commiscibilius. Ita sulphur acri, argenti viui & lapidis Philosophorum primas, veneris secundas, Martis ultimas partes trahit: Ita salsum radicale, sulphureum illis, his vitriolum, & alumen deuouemus: Ita dempta subtilitate calcinato sulphuri chalcanthum demptaq; huic radice salsiore colchotar protuocamus. Sed vitriolum sublato tandem subtiliore radicali emergere experimenta attestantur: cuprum in vitriolum reductum, sulphure fugitino citrino id calcinant sæpius, acri flamma singulis vicibus, una cum subtilitate argenti viui veneri, fugitium amouent, post quæ tres, quatuorue combustiones substantiam calcinationibus, superstitem in vitriolum natium commutant: Sic vomica sulphuris erudi, primo sulphur fugitium;

F

2

Dein-

Deinde vitriolum eiusque reliquiis de-
nuo combustis alumen rochæ fundit,
docens vitrioli feces ferro, falsi sulphu-
ris puri residentiam cupro conuenire,
quodq; fert vitriolum nomen, eo iure
fortassis ferre, quod egens puro radicali
mercuriali vitri potius, radicali humore
carentis, quam metalli fusibilis, atque
extensibilis naturam æmulatur.

Denique postquam ex subtilissimis
calcinatis radix argenti viui petitur: sub-
tilissima autem radix extremitatibus cir-
cumdetur subtilioribus eaque veneti
atque inde vitriolo debeantur, Sulphur
calcinatum argenti viui radice factum,
dimisso falso purissimo, in ipsa Mercurij
vaporosi generatione ad vitriolum con-
uertere: hinc cuprum auro potentia mul-
tum approximare asseueramus. Suffici-
ant hæc vnico principio radicali perfi-
ciente, ab aliis calcinatis sulphureis
probe discernendo: Id nunc aduer-
tendum extremitates quascunque perfe-
ctioni officientes principii mouentis
puri aduentu remoueri.

Cedit nimirum propriæ formæ ad-
uentu

uentitia, tactumque argentum viuum radicatus duabus formis obedire impotens, radicali promptius, exiit adulterinorum sulphurum compedes. Quotiescunque igitur, & ubicunque forma Mercurii primæua metallis imperfectis miscendo applicatur, reducitur simul corpus in primam materiam non quidem in elementa simplicia, sed mista, viscositati metallicæ apta, siquidem & iuxta naturam, ars in elementis compositis motum orditur, unde reductio in primam materiam ad argenti viui cruditatem fieri intelligitur. Amplius quidem forma specifica congregat homogenea, heterogenea reiecit. Sic argentum viuum ab extraneis, forma radicali, colligendo mouente, diuisum, in aurum transit: sordes sulphuræ in scoriam collabuntur: Exinde separationi inserviens fusionum diuersitas dicenda prolixius, in metallorum fusores recte consulerebuntur. Est tamen generalis harum definitio actiua passiuæ sequi, sulphure crudiore correpta fusce fluere & igniri crassiori terreo deuota ignita albescere,

expressione ignis fundi: subtili sulphure
mota perfecta utrumque extremum ab-
horre.

Cæterum denegat naturæ alteratio-
num commutationem progressus ge-
nerationum simplex, effectu instrumē-
torum loco mouentium primis occupā-
tibus nil extorquens, ac totum id, seu
administrationis, seu artificij industriæ
intellectus commendans: Et vero haud
frustra sudaturos certiores reddit subti-
lissimum formale subtilissimis materia-
libus æternum iunctum, materialibus
corpulentia quadam mouens formale,
formale inter formas vniuersi totius v-
nicum corporeum, tangibile, separabi-
le ditantibus: quo fonte manat vniuer-
sa laudatissimæ chymix vix vlli maio-
rum, affatim perspecta possibilitas.

Progredientes igitur in naturæ artis
imitatricis agona, naturæ omnium pri-
mo & concinnanda materia materizq;
mouendæ necessarium principium mo-
uens, flagitamur futuri ea fortuna, quam
sapienter operando, aut errando defor-
miter, nobismetipsis conciliauerimus.

Non

Non tamen si errore plerique aguntur,
& nos quoque deliremus. Nimis multo
cōducit ignotum verum polite compto
multorum errori pretulisse. Viri est per-
suasiones fugisse, & sapientia prima in-
fallibilibus documentis instituisse, com-
mode ubi res aliter regi vult, diuertisse.
Scilicet artificio deditis, non segnius
quam naturæ extrema corruptentia
occurrabunt: Et sane stat ars principii
mouentis puri fundamine, sulphureum
calcinans intensissimum ferente. Atq;
minus experti coloribus confisi rudita-
tem suam declarant: Nec enim vniuer-
sum rubeum albumue puri laude donari
promeretur, cum in omni artificio sec-
ciosius aut fallacius nil imponat existē-
tiam apparentia pensantibus. Nempe
sulphur radicale auri radix sulphuris fu-
gitiui & argenti viui radix pura sagaci-
ter tractata, variari ignara, intensissimo
colore quouis liquore diluta resplen-
det: Sulphur vero crudum corrosiuus
salsis ob vinctuositatem ægre solutum, ci-
trinescit, oleageneis maceratis rubicun-
dissime liquecit, crassioribus videlicet

cognationibusque solutum largius distendentibus: plane eodem tenore colore antimonii aceto aut acredine vini extracto, sale tartari promotore colore concedente: Vt ita puritatem coloribus dimetientes non minus insaniant, arsenicum sublimatum transparens argento viuo preferentibus. Itaque artificialia color quidem eminentissimus, sed à puritate petitus concomitatur: Color namque comes est sulphuris, & est Philosophorum lapis, sulphur minerale, radicale, alterans alterantium insignijs necessario decorum. Quapropter cum omni argento viuo atq; omni sulphure philosophorum sulphur absconditur, ex omni sulphure & argento viuo omni, exque omnibus his cõpositis, Philosophorum medicinâ desumere licebit: unde metalla vniuersa deinde mineralia sulphure & argento viuo arte artificialia opera in se admittunt: At horum defæcatoria facilius præparantur, corrupta ægrius. Equidem quid perfectioni quid imperfectioni conducatur, abunde differuimus: quicunque igitur con-

congerie corrumpentiū grauantur, purgationem admodum remorantur putioribus artifice obsequentioribus.

Porro habetur radix pura calcinatorum beneficio, ideoque crudiora ad fixationem vocanda calcinata purganda diuerso temporis spacio votum explēt: Et obuenit calcinatis quoque, deleri difficillima terræ feculentæ radici præparandæ tenacius adherens grandis substantia. Administratur denique purgationis series calcinando, distillando, soluendo, coagulando, figendo, sublimando notis vulgo operibus. Sed crudiora calcinatione & solutione: fixiora sublimatione & distillatione, plerumque eluuntur, ita dura cum ignitione, fusibilia imperfecta corpora adhibitis sulphureis, atque arsenicalibus, Mercurialibusue vt thutia cupro amica, spiritibus mineralium, marchasita & thutia per se elenantur: domantur fluxiora præcipitationibus. Sed fusibilia tractatione faciliore dura, hæc mollia citæ præparationis admissione, (nisi quod in quibusdā terræ protosæ vis magna per-

F s sectio-

fectionis complementum longius differt) præcellunt. Hinc ferrum liuore crassum fixissimum, deinde plumbum eiusque comparantimonium secundas Ioui, veneri primas relinquunt. Poterit exinde quiuis vel mediocriter doctus reliquorum mineralium conditione præparationemque meditari: quicquid enim sit nil agimus quam vt ab extremis corrumpentibus sulphur & argentum viuū vindicemus: Et quia propter formam sulphuream argentum viuū dissecamus: cuiuscunque sulphuris forma pura arte separata, radicis mercurialis, lapidisque Philosophorum vicem possidebit: Hinc corporum perfectorum essentia adinpiculum saltem radicale, & partem operis, at cumulata omnia principia cruda ministrant.

Nam cum in generatione metalli natura argento viuo vtatur eiusque formam torpentem principio mouente, suscitet, vtetur eodē & ars, apprime formas inquinamenti eximens, siquidem ex sinu materiae forma educitur: vt arti principium mouens solummodo ob id aliun-

aliunde petamus , quo materiam convertamus tanto felicius , ideoque perfecta corpora tanquam principia calcinata, & principiata spiritualitatem penetrantem arti perquam necessariam deponentia, & quod natura alterationibus non principiata , sed principia subijcit, naturam ars imitetur, nisi forte in argentum viuum carrens, reuocetur, non magis arti, quam naturæ materiam exhibere æstimamus. Id recentem suggerere memoriam crediderim, falsedinem radicis perfectæ , non separatum quoddam falsum, sed sulphuris puri calcinati esse proprietatem inseparabilem; quo simul euincimus , nequiri corporum perfectorum analysi merum falsum proferri quin aut in argentum viuum currens, aut radicem puram mouentem pellici: Radicem salium terreæ albi deficientia nil quicquam morari.

Proinde aurum operibus chymicis adhibitori ad terminum currentem vocatum legitime moueamus , aut mouendo argento viuo conforme reddamus, detractis calcinatione naturali acquisi-

quisitis fecibus: licet enim argentum viuum prima compositione nequaquam inquinetur, calcinatum tamen humidi subtilioris recessu inficitur perditio quo gloriabatur crudum spirituali imperio. Itaque cum lapis philosophorum naturam spiritus, spiritusque substantiam flagitet: argentum viuum vero calcinatum seu aurum à spiritualitate declinet, solaque natura Spiritus compositionem nouerit: solum inuiolatum argentum viuum crudum, integri humidi conseruatione, in salem fixum coloratum, sulphureum, penetrantem, calcinantem & mouentem, decoquendum arti materiam præbebit. Tantum nimirum abhorret à fæculento ars, ut turbato semel spiritus ordine spe cadat: & turbatur argentum viuum conuersione partiũ crudorum, tunc ex superficie argenti vini demigrante humido aut quocunq; modo imminuto, perit natura spiritus: Et tamen is ipse spiritus motus, tandem vigilat siue ad formam absolutam, siue ad perfectorum corporalitatem inclinatur. Sed motus omnis (sulphure nimirum

fum excitante) calcinat: calcinatione exuberans abigitur humidum, spiritualitati vnica vnicum subsidium: vt grandi industria detento vniuerso humido, & moueatur, & calcinetur, & figatur, coloreturque, tandem sale fixo sulphureo tingente argentum viuum nobiletur. Facessant igitur varios colores lapidis Philosophorum decoctioni affingentes, nigrum, album, rubeum, oscinum, corui caput, caudam pauonis, Argi miseras quæcunque his similia deliria, quippe nigredo sulphure corrupto adducitur: & argento viuo semper laetissimo cum nigrore nullum commercium nec ingrediuntur lapidis Philosophici compositionem præter intensissime purgatissima: Ideoque aliud quid quærat, nigredo cui tunc gas farciat. Quin albedinem quoque in ruborem dealbare a iunt, vno vase fornace vnica, sed superans humido albedo calcinatione formæ radicalis aut flamma corrigitur: Hoc clausis locis, illo materię se ipsam mouendæ in potentia impossibili; Postremo tingitur argentum viuum tin-

Sura

Ætæra vltima solo sulphure puro: Eo neglecto mouente principio sibi ipsi sufficere præsumens, albedine exutum prope incineratur; principio mouendo minerali, postmodum non temere vtile: fixum albumque radice irritigua stabile, alio quam sulphure subtiliore calcinante rubescere recusat: Vt inde imaginationem iudicio horum (si Diis placeat) Philosophorum imperare, vulgatissimo errore hoc credere inuitemur. At arcet nos hoc deuiò, artificialium operum ambitu naturalia recensentes, tum practica tum theorica, qua arti quæ naturæ deuota mineralium absoluta cognitio illa quidem non opinione stat, sed demonstrationibus, definitis signis ad calcem operis conspicuis.

Sed ad compositionem lapidis Philosophorum quod attinet, semper is & vbiq;e, sui similis vtià eademque purorum apparentia terminatur: in inquisitione tamen principii mouentis obuenit diuersitas: Etenim quemadmodum natura ob mouendam conuertendamque materiam principio mouente indiget,

get, ideoque separatim alterum ab altero gignit: sic ars quoque materiae in medicinam Philosophorum commutanda legitimū mouens venatur: Hinc præparationum varietate motus varietas: Nam finalis motus radicalis soli quidē radici puræ sulphureæ rubicundissimæ debetur: & nihilominus defectu purgationis seu decoctionis vltimæ, alba imperfectius mouens radix prouenit: Ita natura argentum perfectis annumerat, quamuis terminum absolute purum handquaquam contingens. Deficit ergo à perfectione argentum mouentis nobilitate, siquidem purissimum mouens, exerit radicem argenti viui rubicundæ, alterationum imperium postmodum defugientem: Idcirco cum argentum albedine præstet, illius mouens moti conditione definiamus. Adducitur autem albedo humidi subsistentia nō certe oleaginei inflammabilis vigore igneo proximioris atque à combustionē defebdentis: Ita sane, sulphur argento viuo in argentum mouendo naturaliter præparatum, non plane calcinatione sicca-

siccatum, debilius mouet: plante namque sicca esse oportet, ignisque & coloris & puritati falsæ contigua radicitus & ultimo alterantia: At ubi copulatur humidum sulphur arsenicalis essentia prodit: Et vocemus arsenicum non solum compar sulphuris vulgare; sed omne humido irriguo præpeditum, mouens ea ratione, quod arsenicum his componi pondere, colore tinctura albedinis fugitiua odore & inflammatione remissa comperimus: Quæ tamen decoctionibus naturalibus subtilioribusque principii decoquendi partibus immense represso, absolute digestionis tenore & perfectis haud multum remouentur: Vnde propter talem radicis argentum mouentis & crudæ & alteratæ subtilitatem porositate enormi, atque enormi vinctuositate inflammabili vacuam, superincedere ordine argentum permittimus; At non ut auro perfecte moto æquetur, aut absolutam puritatem arrogare id sibi patiamur: quin potius aliquali diminutioni per examina mancipatum, & aliquoties sulphure vino calcinatum

natum expositumque flammæ fætoræ
arsenicali intolerabile , simili radici
subiacere, arbitremur. Potest ergo quod
naturæ arti quoque accidere , & deco-
ctionum differentia producta differen-
tia procurari: sic subitus ignis dissipat,
remissus radicis inquisitioni habetur a-
ptior: Sic illo argentum viuum & quivis
spiritus turbatur, hoc radicis solubilita-
ti ferimus suppetias: & certe radix ru-
bea sulphurea ex quouis spirituum exe-
ri saragit; & nequeunt sulphurea cruda
aliter quam radice rubicundissima ab-
solui: solum argentum viuum humidi-
cum sicco subtili firma colligantia; ra-
dicem albam, rubea solubiliorem con-
uertere per se negantem, largitur: Idemq;
alio modo tractatum intensissime rube-
scit, at radicis enucleationi grauate ma-
gis subscribit: Vbi namque continuato
vulcano in calcem vertitur, radicale sal-
so madidum, ita multo sicco sepius, vt
vulgari artificio diuidi inficietur: Ag-
grediendum itaque alia salubri via pau-
cissimis cognita, reducendumque ad
pristinæ obsequiæ statum radicem arti

G

com-

commodam abunde vomentem, quam se omnino non deseruisse vel non præparatum vbere prouentu fateretur. Cæterum quamuis nulli liceat laborem, tedium & moram pigritia præuerrere, inuentumque sagaciter præpostero opere perdere inceptumue opus deserere: si quæ tamen compendiosiore felicitate nancisci spes affulget, accordatiora in præsentia prehendentes demus operâ postmodum laxioribus: Neque enim ob diuitias solum genetosissimam scientiam amemus, auro saturi, reliquorum laborum immemores: quin minutissimum mineralium quodq; vel insigni iucunditate vel ad maiora manuductione delicata, peruestigemus, siquidem absolute docti & esse & ferri desideramus. Scilicet ab similis scientia hæc, aliarum quas leuiter saltem attigisse sufficit, scientiarum, quemadmodum ad solidam sui cognitionem, quicquid toti naturæ contemplationis, superis atque inferis doctrinæ postulat, Astrorum magiæ naturalis mathematicæ totiusque Physicæ subsidia accersit: Ita ex se medica resolutio-

lutorum quiescentiumq; mouentium-
que vincula promens perquiri infinitū
auet: & doctus erit nostro quidem pun-
cto, qui illa non quæsciri fas ignora-
uerit.

Potro radix dicta laboriosissime elici-
tur facilior obsequentiorque seruata e-
iusdem spiritus calcinati humiditate
pluscula: Seruatur humiditas humido-
rum adminiculo, qua cuncta aqua per-
fusa non comburuntur sicca igni con-
cedunt facillime: Vincienda igitur hu-
miditas argenti viui calcinandi humido
minerali alio post expletum opus sepa-
rabilis: demum absoluat ab aliquibus
decoctione acquisitis; argenti viui non
radice sed ad radicem mota substantia,
applicanda more materiæ Philosophico.
Id satis liquet, ita præparatam radicem
albere, solique à perfectione summa ali-
quantum deficienti aiori inseruire, si-
milemque argenti mineralis radicem,
idem cum radice artificialiter separata
argentum parturire, cum & secundum
naturam mouentis moti detur disposi-
tio, nec argentum dici mereatur nisi na-

turali argento planissime simile: Vnde identitas productorum iisdem cōfit mouentis eiusdem applicationibus : Vnde quicquid exorbitat à veritate naturali, cui vni inseruit ars, in artificialium præparatione exitiali ferietur deliquio. Ita radix sulphurea rubea subtilissima, idem quod minera aurum, idem quod minera argentum radix humore coercita & alba largitur.

Denique prout argentum beneficio principii mouentis rubei, in aurum reuocatur, hoc est radicaliter mouetur, nulla decoctione ignisue violentia aliqua, ac solo legitimo motu alterabilis: sic radix quoque alba artificio erutavnico subtiliore sulphure irritata, perfectionis splendore vltimo decoratur. Fit vero conuersio tam radicum albarum quam corporum calcinatione formali subtiliante, qua radix subtilior radicem calcinandam minus subtilem proprietatibus suis associabit. Itaque postquam radicum inquirendarum subtilitas absoluta humido mercuriali residuo impèditur subtilissimum mouens istius humi-

humidi ablatione, soliusq; falsi radicalis sulphurei arbitrio recensemus. At subsunt subtilissimis ad subtilissimi elemēti ignei virtutē calcinantē, siccantem, colorantem, redacta, nullis his sulphure, sulphurisq; præcipitata radice vinctaque elementorum materialium purissimis fecundioribus. Desumatur itaque radix Philosophis, Chemicis, adeo necessaria ex sulphure: nec tamen ad sulphur commune adstringimur, quin ex quocunque sulphure, dummodo ab inquinamentis vniuersis facili difficilive, artificio & labore separato, procedens radix artificii obsecundabit.

Hinc vnde artificialis naturalisque perfectionis incrementa, sulphuris quoque motum, natura duce contemplemur: Scilicet hoc cardine, quo nihil maius, meliusque terris Deus & natura dederunt, immota quies vertitur: hic sanivatis vniuersæ, hic cōversionis purgatissimæ vomica, hinc magiæ cælestis effigies, hic mineralis doctrinæ terminus, hic Philosophorum lapis laudatissimus, hic mirabilibus superiorum operationibus

G 3

nibus vicina basis: hinc vinctum matrice commoda elementum purgatissimū, hic perfectissimæ formæ corporeæ fons & scaturigo. Vt igitur radicem hanc vnicam splendentem, perficientem, & tingentem extremitatem mole libereamus, vtque hoc vnicum Chymix subsidium solerti scientia & labore nanciscamur, reuocemus in memoriam motu ad conuersionem radicibus necessariam prouocati, eoque aliter atque aliter ad grata quietis optatæ subsidia anhelante, è materiæ debitæ occulto sinu, formam Naturæ & Arti consonam susciteamus, subtilitatemque istius desiderati sulphuris fixi, siue stabilitate confirmata albicantis, siue compendioso Artis Naturam imitantis sine absoluto rubeſcentis, consecuti, eodem non tam ad explendas nostrarum voluptatum cupiditates, vel ad inanem popularis auræ captationem, detestandamque opū & honorum huius Orbis ambitionem, quam ad laudem & gloriam summo rerum Opifici pro tam immenso Naturæ Arcano perpetuo decantandam, proximique

mique nostri, vel grauissimo paupertatis iugo pressi, aut afflictissima ægritudinum mole collapsi, solamen & leuamen vtamur.

G 4

MINE-

MINERALIS,
Sen,
PHYSICI
METALLORVM
LAPIDIS
DILIGENS ET AC-

curata Descriptio:

AD MACRO-ET MICRO-
cosmi Philosophicam Meta-
morphosin:

PER

JOHANNEM BAPTISTAM GROS-
SCHEDELIVM ab AICHA, Equi-
tem Romanum, Philosophum &
Chymicum.

FRANCOFVRTI ad MOENVM,
Sumptibus LVCAE JENNISII.

Anno M D C XXIX.

MORIENS RO-

MANUS.

BONum quod nunc habeo,
& in futurum expecto, ex
DEO est, & in eius manu col-
locatum.

Ad

Ad Lectorem Beneuolum,

VT videas magni mysteria maxima
Mundi

*Hunc cautus librum, Lector Amande, lege.
Inuenies in eo quod cuncta Metalla reformet,
Et prompte cumulum vertat in auriferum.
Inuenies, hominum grandi quo pressa dolore
Corpora restituas, agraque membra leues.*

DANIEL STOLCIUS de STOL-
CENBERG. Bohem. Med. C.
Poeta Lau. Cor.

Eius-

Eiusdem

AD NOBILISSIMUM, CLARIS-
simum, & Doctissimum Virum
Dominum,

JOH. BAPTISTAM
GROSSCHEDELIVM

ab AICHA, Equitem Romanum;

GRATIAE ET NATURAE LUMI-
nis Indagatorem solertiss. Philosophum acutissimum,
& Spagyrum vigilantissimum, Mysteria
Lapidis Mineralis edentem.

Ccultum vulgo pandes an A-
pollinis Ignem?

Secretas Mundi num resera-
bis opes?

Harpocratem præsta: ne sis Epimethe-
us olim.

In mediis Vndis Tantalus ecce sitit.
Sed bene scripta ligas: modo tu qui in-
telligis isthæc,

Vel bene tecta legas, vel benelecta
tegas:

INTER

NT ER ceteras Artes, quibus humana Ingenia sedulo incumbunt, palmam facile obtinet Alchymia. Non enim corpori humano solum utilissima est, verum vnica & sola per quam iuxta corporis sanitatem paupertati occurri potest. Cum vero quamplurimi falsa cæcaque opinione ducti Alchymiam non esse veram Artem statuunt, ego vero de enucleanda eius certitudine aliquid studii insumendum mihi duxerim: operæ pretium me facturum arbitratus sum, si prius aliorum Artem negantium errorem delineauero. Hac spe fretus, dubium non fore, quin cognito errore veritatem omnes sint amplexaturi. Sunt autem duo potissimum Argumenta quibus falsam suam Opinionem palliare conantur. Primo: Species Metallorum transmutari non posse. Secundo: Quia vident omnes laborantes in hac arte non nisi Sophisticas facere transmutationes, neminem veras. Ideo vere & perfecte annullo fieri posse. Sed neutrum horum fundamentorum erga
Artem

Artem hanc pretiosissimam & excellentissimam est verum. Non valet etenim primum Aduersariorum Argumentum: quoniam verum est, quod species rerum non transmutentur, sed indiuidua quarundam specierum ad inuicem transmutari possunt. Et patet hoc ad oculum, præsertim in his quæ habent symbolum ad inuicem in vna aut in duabus qualitatibus, vt constat in Elementis: & sic ex Terra fit lapis, & ex ligno cinis, & ex cinere & lapidibus vitrum &c.

Sic quoque accidit in metallis, quoniam omnia metalla communicant in vna materia, quæ est Argentum viuum cum suo Sulphure. Et solum differunt per maiorem & minorem digestionem, quæ perficit Sulphuris sui maturationem, mediante decoctione. Est enim Sulphur forma metallorum, præsertim Auri: non quidem Sulphur vulgi, sed alteratum. Ex his dictis colligitur, quod si per Artem potest fieri Medicina, quæ habeat in se virtutem & proprietatem prædicti Sulphuris mineralis alterati, talis medicina ab Arte facta, poterit metalla

talla imperfecta & argentum viuum
ad perfectorum naturam transformare.
Propterea Philosophi concedunt esse
verum, quod metalla transmutari non
possint, quocunque modo vel ingenio,
nisi prius redigantur ad suam primam
materiam: Prima autem materia metal-
lorum est Argentum viuum & Sulphur,
non quidem immatura sed alterata, id
est conuersa in vaporem. Prima enim
materia metallorum est vapor humidus
vnctuosus, vtriusque naturam, scilicet
Sulphuris & Argenti viui, in se conti-
nens. Ex his ergo necessario sequitur,
quod si per Artem potest extrahi eius-
modi vapor vnctuosus ex his rebus in
quibus est, reperiatur consimilis illi qui
in mineris generat metalla, & ex eo pos-
sit confici medicina quæ simplicia cor-
pora imperfecta & argentum viuum
perducatur in verum & perfectum corpus
metallicum, perfectius omni naturali.
Sed sciendum est, quod hæc Medicina
ex quibusdam facilius & vtilius, ex aliis
vero difficilius & imperfectius extra-
hitur. Ipsa enim metalla siue aliæ quæli-
bet

bet res ex hoc fieri non possunt, nisi prius per putrefactionem corrumpantur, & per debitam decoctionem ac longam digestionem aliam nobiliorem formam acquirant. Secundum quoque fundamentum quo argumentantur contra, non consistit, quia à simili & à maiori ad minus suam corroborant phantasiam & errorem, in quibus non continetur necessitas sed tantum contingenter, ut in pluribus. Amplius certum est nostris temporibus quod paucissimi reperiantur Philosophi, qui secreta naturæ cognoscunt, imo illa quærere & cognoscere negligunt, & ideo debitis operationibus res imperfectas meliorare & perficere nesciunt, & plerumque ignorant apta ab ineptis, propinqua à remotis discernere, & propter hoc multi deuiant & desipiunt.

Veteres autem Philosophi altioris erant Ingenii, & in quærendo studiosiores. Nam propter cognoscenda profunda secreta Naturæ, ausi sunt aliquoties antra subire, & in Sylvis ac montibus commorari, ut solerti ingenio secreta natu-

Naturæ viderent, quas vires habeant, & quæ loca terræ sint apta metallis, quæ materiæ, & quod discrimen in illis. Et ideo ad ipsorum vtilitatem & suorum filiorum hoc diuinum magisterium per ipsorum longam inuestigationem inuentum fuit, quia soli Philosophi & eorum filii intelligunt vim Naturæ, & eius dispositionem non ignorant. Cum ergo multi & magni Philosophi asserant, hæc Artem transmutatoriam posse fieri, ac plures libros in scriptis post se reliquerunt, iniquum est & stultum negare ipsam esse veram, etiamsi nostra ratio & Experientia id non asserat & comprobet.

Nam multa distantia est inter Sapientem & insipientem, inter cæcum & videntem, & idem est inter male operantem & scientem. Conceditur ergo ex his Artem esse veram. Sunt vero qui credunt firmiter hanc Artem nobilissimam veram esse, sed vtra sit experiendo non attentauerunt, nec probare sciunt. Credit quidam eorum qualitercunque debilis, & probabiliter Veritati

H

con-

consentit & adhæret, aut multitudine dictorum aut magnitudine Authorum, sed conuictus pugne cedit. Est autem vnare quæ omnes ad credendum facile trahit, scilicet habendi cupiditas & voluptatum auiditas. Sola enim Voluptas cupidos maxime facit. Nam homines terreni delitiis dediti, ante omnia terrenas delicias optant, & ad eas comparandas nihil operis aut laboris prætermittunt. Quia ergo homines vniuersi quærunt delicias, & vt quantum possunt bene beateque viuere valeant, & omnes fere huius mundi delitiæ maxime per diuitias haberi possunt, iuxta illud commune Adagium: Pecuniæ obediunt omnia, & ad hoc modus inuentus est, qui sit quasi fideiussor habendi quodcunque homo voluerit, maximæ autem diuitiæ per hoc Artis magisteriū pollicentur, vt possit verum Aurum & verum Argentum & vtrumque multum sine magno labore acquiri, & quibus mineris fignantur, per quæ omnia habeantur: Idcirco homines scientes & nescientes facile credunt, & probando acquirere

rere student. Tamen pauci sunt, qui laborando Artis veritatem attingant, cuius rei antea præcipua exposita est causa, scilicet Secretorum ignorantia & studendi negligentia.

Est quoque huius specialis ratio duplex: Primo Metaphoricæ locutiones Philosophorum. Considerauerunt libros affirmantium Artem, & inueniunt eos vltos rationibus & ratiotinationibus, quæ sunt apud omnem Artem. Et repperunt quod in his plurimum continetur Metaphoratarum seu similitudinum, sed cum se contulerunt ad principia naturalia, tunc cognouerunt Artem veram esse. Secundum est. Falsorum cum veris commixtio: Vnde Philosophi duplicem modum in eorum libris posuerunt, vnum verum, alium falsum. Verum autem per verba obscura, vt non nisi à filiis doctrinæ possint intelligi, ne impiis scilicet via agendi profana daretur. Falsum vero sub verbis intelligentibus posuerunt. Quem domini communiter sequuntur operantes in Mercurio Sulphure, Arsenico, & etiam in ipsis

Corporibus nihil inueniunt. Sunt igitur plurimi qui in hac Arte laborant in vanum, quia nec proprio ingenio possunt inuenire opportuna, nec ex aliorum Sententiis verum intelligere & extrahere queunt. Aut enim peccant indebita materia, aut in conuenienti operatione. Quare consulendum est talibus, ut aut ab operando manus suas suspendant, aut libros diligentius legant, & lecta plenius intelligere studeant. Nam Philosophi non scripserunt libros suos nisi filiis eorum, & filii eorum vocantur qui perfecte intelligunt dicta eorum, & non secundum literam. Nam operatio secundum literam est dissipatio impensarum & temporis perditio. Finis huius Artis est producere Medicinam quæ omnia metalla imperfecta & argentum viuum conuertat in verum Aurum & argentum, ita bonum in omnibus suis proprietatibus, sicut est illud quod Natura produxit. Aurum enim est finis ultimus Naturæ & Artis in generatione metallorum. Elixir vero est finis propinquissimus ad Aurum, quia est in potentia propinquissima

fina

forma Aurum. Est enim forma auri conuertens omnia metalla in Aurum. Talis autem Medicina oportet vt sit perfectissima, sicut etiam forma Auri est perfectissima inter omnes formas metallorum quæ est vltima forma, ad quam tendit natura & terminus, vltra quem natura transire non potest in metallis. In auro quies est. Perfectissima autem erit, si non solum corpora imperfecta transmutat de vna forma ad aliam optimam, reducendo ipsa in materiam suam primam, sed etiam ipsum Argentum viuum subito ante illius fugam coagulat & in Igne conseruat, & conuertit illud in momento in solificum verum. Vnde eadem Medicina quæ perficit metalla imperfecta, etiam coagulat & perficit Argentum viuum in solem & lunam, quia solum est vna Medicina quæ totum hoc perficit. Vnde nisi Medicina sit talis quæ corpus liquefactum in momento denudet à forma prima sub qua erat & remoueat omnes imperfectiones, & similiter reducat ad vltimam simplicitatem materię primæ, & in eodem mo-

momento aliam nouam formam scilicet Auri introducat, nondum erit perfecta qualem Ars querit; Similiter si argento viuo iniecta subito non coaguletur, sed cum illa forma sua euolat, & fugeret cum eo simul. Ex qua re colligitur, quod corporum preeminencia metallica, scilicet sulphur & Argentum viuum non permanent sub illa forma sub qua erant in prima mixtione sua, sed argunt & patiuntur ad inuicem continue, quousque generetur forma metalli imperfecti, in quo Sulphur quod est agens nondum est separatum plene à sua materia quæ est argentum viuum, quod ostendit eorundem metallorum fixilitas & adustibilitas, quod si digestio contineretur vsque ad ultimum, quousque scilicet agens totaliter separaretur à materia, tunc generatur noua forma, quæ est forma Auri, & est vltima & perfectissima & à Natura principaliter intentata. Et hæc mineralia composita sunt ex suis Elementis, imo Elementis indeterminatis quantitatibus & mensuris Naturæ quidem notis, nobis autem omnino

minime ignotis, simul à principio mixtis in loco vno minerali, in quo virtus Cœlestis conseruatur. Vnde Natura permiscet duo principia ab exordio in certis mensuris ac ponderibus cum solito inquinamento in mineris suis. Ipsa vero deinceps agunt ad inuicem & patiuntur simul digerendo, quousque in fine digestionis pars vna & digesta à suis inquinamentis & sordibus separatur, & tunc perficitur in metallum: & quanto digestio perfectior est, tanto metallum minus impuritatis habet. Quando ergo digestio est completa, tum forma agens quæ est Sulphur totaliter separatur à materia argenti viui, quia à principio Sulphur extrinsecum est Argento viuo & Naturæ contrarium, & eius in substantiam non transit vt materia, sed tantum agit in ipsum Argentum viuum, sicut in rem aptam ad patiendum, & sic alteratur alterat digerendo, & purum ab impuro separat, sicque post longam digestionem sua virtute disponit materiã ad simplicitatem nobilissimam, & dattem de potentia materiæ eius formam,

H

4

quæ

quæ tandem aliam speciem constituit quam prius fuit. Quapropter ipsa quoque metalli forma & præsertim Auri Sulphur dici non potest quamvis substantia sit, quoad compositum & substantialis principalis pars, tamen materia sua appellari non debet, quia non idem esse habet in composito quod extra habuit, quod ostendit virtus, quia quamvis in parte sit similis eidem, tamen est longe alterius naturæ, quia excellentioris virtutis & disparatæ. vnde æquivoce dicitur Sulphur quod est in corpore perfecto, & nunquam corpori unitur, cū etiam diversificentur Sulphura in duobus corporibus imperfectis, quæ utique differunt specie, sed non nisi per formas substantiales, & ideo corpus in quo taliter materia & forma uniuntur utriusque nomine non incongrue quandoque nūcupatur, vnum tamen proprium nomen & commune retinet, quod utrumque complectitur. Ex quibus manifesteprehenditur, quod materia prima metallorum est argentum vivum & Sulphur, non in sua natura, quia sunt minera

neræ distinctæ, & vbi illæ reperiuntur non reperiuntur metalla, sed in natura alterata & alterando proxima. In natura metallorum vt superius dictum est, vapor est vnctuosus humidus, ex vtroque principio causatus. Oportet enim certo tempore ex ambobus Spiritibus vapores eleuari & sibi occurrere, & in vno loco quem natura præparauit commisceri, & soliditate loci conseruari. Nisi enim locus ille esset solidus exhalarent, sed frigiditas ipsius loci ipsos in cõmixtione condensat & confortat. Sic fit vt in se inuicem agere, ac pati incipiant, & alterare se mutuo & tingere, subtilizando & impura separando, quousque in metalli naturam simul vertantur. Hoc autem fieri minime potest sine calore ventris Terræ cooperante & maturante. Qui vtique calor causatur à motu & à lumine cælestium corporum, & per eam virtus eorundem locis mineralibus ipsiusque mineris imprimitur, per quem generatio metallorum diuersimode cõpletur. Hi ergo vapores proxima sunt metallorum Elementa, & ideo metalla

H s in

in ipsa resolui possunt, tam per Naturam quam per Artem sicut ex ipsis sunt genita. Et hæc Elementa differunt ab Elementis Mundi, quia ex illis sunt composita.

Hæc omnia sunt de intentione Philosophorum, & hoc modo intelligitur dictum Aristotelis, quod species metallorum mutari non possint ad inuicem, nisi reducantur ad suam primam materiam. Materia ergo prima intelligitur Natura ab omni forma denudata. Non enim nova forma introducitur, nisi prius corumpatur, & in generatione rerum est processus de prima forma ad ultimam. Per multas formas medias ergo iur in corruptionem, quia generatio unius est corruptio alterius, & sic metalla reducantur ad primam materiam, quando rediguntur ad illam primam simplicitatem, quam habuerunt Elementa eorum in prima compositione, in qua certe fuerunt Spiritus & vapores per Naturam perfectibiles ad compositi formam. Hæc omnia in perfectione Medicinæ considerate oportet. Oportet enim

nam medicinam ex his rebus fieri, quæ
metallis maxime conueniunt, & amica-
bilia sunt, ipsis quoque metallorum
principiis virtute Natura & ratione si-
milis. Ars quippe ex iisdem principiis
aut omnino simillimis generat medici-
nam, ex quibus Natura generat metal-
la. Oporter enim hanc rem ex qua Me-
dicina elicitur esse ex suis Elementis in
debito numero, pondere & mensura à
Natura etiam compositam, tali propor-
tione vt naturæ metallorum maxime sit
conformis, & optime complexionata,
Similiter & hic eadem res à Natura cõ-
posita, quia Ars proportionem actiuo-
rum & passiuorum nouit, & bene scit cõ-
ponere vtramque naturam scilicet agē-
tis & patientis bene proportionatorū,
vt mutua actione & passione alterentur,
& ad aliam formam disponantur, quarū
vna obtineat locum Sulphuris & mascu-
li, altera locum argenti viui seu feminæ.
Medicina enim medium locum tenet
inter Sulphur & argentum viuum, cum
debita proportionē cõmixta, quæ sunt
principia metallorum. Hoc modo &
Aurum

Aurum est ultimus finis & perfectus quem natura intēdit. Et ideo Medicina habere debet vniformem naturam & virtutem Sulphuris & Argenti viui, simul & perficiens metalla imperfecta in verum Aurum. Sed vtique materia est alia ex qua fieri debet Elyxir, & tinctura Philosophorum à principiis per suam naturam metalla tingere in aurum non posset : Sicut nulla alia res in mundo manens in sua natura, quia Natura talē materiam nūquam pręparauit, & ideo necesse est illam amplius digerere per virtutem Sulphuris agentis & transmutantis de sua propria forma in aliam nobiliorem formam, quę est forma Auri. Solum enim Sulphur habet potentiam & virtutem digerendi & tingendi materiam suam & non alienam. Vnde non potest res transire de forma ad formam, nisi mutetur per alterationes congruas à primę formę sub qua erat. Et sic quando Elixir perficitur forma sua, debet prima materia eius spoliari ab omnibus accidentibus prioris formę, & ad ultimā simplicitatem reduci per operationes

nes

nes conuenientes, & tandem noua forma in momento induci, quæ constituat Elyxir habens potentiam informandi omnia metalla. Quare Elyxir non erit eadem res quæ prius erat, sed multo excellentioris naturæ & virtutis quam ante. Est enim Elixir non solum qualitas sed & substantia, & ideo vnitur metallis subito, mutat etiam in aliam speciem & naturam. At hæc res perfici non potest nisi in loco apto & cum labore extrinsecò mouente, qui ingenio Artificis administrandus est recte. Sed de his posterius suo loco dicendum erit. Sic ergo Medicinam istam fieri oportet ex his rebus quæ metallorum naturæ conueniunt, nec fieri potest sine commixtione rei tingentis albæ & rubæ intense, nec sine diuturnitate & laboris instantia, quia omnis illius substantia & purissima albæ quidem in Luna, citrina vero intense in sole perficitur. Ec cum hac absoluitur huius operis ministerium in medicinam, quæ Argento viuo maxime adhæret & illud coagulatae conuertit in solificum & lunificum.

ficum. Ex hoc manifeste relinquitur, ex quocunque eliciatur hæc Medicina, oportet ipsam esse primo subtilissimæ & purissimæ substantiæ, & natura sua illi adhærentis: Secundo habere facilem liquefactionis remissionem ad modum ceræ: tertio fixam esse super igni per ignem. Sunt ergo quatuor conditiones quas Medicina habere debet: Prima est ut illustret cum fulgore splendenti in album & citrinū. Secunda ut facile fundatur & in profundo corporis alterandi hoc est per minima subito misceatur, ipsum perfecte & complete alterando. Hæc autem duo non faceret Medicina, nisi subtiliaretur valde cum præparatione certa & determinata, & nisi fulgidissima seu fulgentissima ex illo substantia eliciatur, cum modo suæ separationis. Sic enim in fusione separat omnem terrestritatem, sulphureitatem, & immunditiam de commixto. Tertia ut determinatam fusionem Lunarem aut Solarem adducat, quod non faceret nisi res tingens imperfectum album & rubrum ei misce-

secre-

feceretur. Quarta, quod est fixa, ita ut sequatur perpetua alteratio & immutabilis, quia non permaneret eius impressio nisi figeretur. Quinta quod augeat pondus metallo & per consequens omnes proprietates naturales quas habet aurum optimum, argentum purissimum ex natura suæ mineræ æque perfectas aut etiam perfectiores. Causa ponderis magni est densitas, quando scilicet partes omnes sunt densæ nullo alio intercedente. Subtilitas & uniformitas in substantia & essentia corporum condensat & consolidat, ac pondus augeat, propterea omnibus metallis est solidius & ponderosius, quanto autem maioris ponderis sunt metalla & subtilioris substantiæ, tanto etiam sunt maioris perfectionis. Et ideo Aurum est pretiosius cæteris omnibus metallis. Hæc autem sunt quæ oportet præcognoscere volentem de Arte speculari & praticare. Quia vero superius notificatum est Philosophos hanc Artem habuisse, quia omnes asserunt lapidem Philosophorum & de eo miranda canunt, videndum est utrum habu-

habuerint. Pro quo sciendum, quod duo sint grauia & difficilia ad inueniendum. Scilicet materia ex qua generatur Elyxir, & eius regimen. In tanta enim rerum multitudine difficile fuit cognoscere, quæ res sit aptior huic operi & naturæ metallorū propinquior. Multo autē difficilius est cognoscere & scire quis sit modus agēdi efficaciter, sicut ēt difficili⁹ fuit cognoscere, quæ metalla & ex quibus principiis generentur, quā quo ordine & quomodo perficiantur, & tamen vtrumque sua industria & inuestigatione inuenerunt. De primo vero cognitionem causæ materialis non esse modicum munus introeuntib. Artem istam. Hæc enim est quam antiqui Philosophi primo quæsiuerunt, vt in cognitionem causæ formalis deuenirēt, quia omnis forma habet propriam materiam ex qua extrahitur, sine cuius cognitione vacui erāt à cognitione, & per consequens ab Arte & operatione. Secundo Philosophi ingeniati sunt subtilissimo ingenio & profundissimo intellectu cum operatione mirabili, sublimi & occult

occulta per quandam digestionem congruam & proprietatem extrahere argentum viuum, quod est omnino idem cum argento viuo vulgi, ut cum seipso congeletur, sicut aurum liquefactum cum seipso solo congelatur ab intrinseco suo Sulphure. Habet enim istud argentum viuum ab intrinseco suo Sulphur prædictum sibi substantiale & proprium. Omne autem Sulphur aut Sulphuris habens naturam, habet proprietatem congelandi argentum viuum. Ex hoc habetur quod Philosophi utrumque habuerunt; scilicet certam & propriam materiam & ipsius certum magisterium, ex quo & per quod lapidem Philosophorum qui pretiosior est omnibus lapidibus composuerunt, non tamen est dubium, quin cum magnis periculis, multis erroribus, plurimis laboribus, multi eorum ad hoc secretum peruenissent. Voluerunt Philosophi quærentes hanc Sulphuris diuersitatem Arsenicum Sulphur esse vel compar Sulphuri non autem argentum viuum, quia in manifesto est Sulphur in occulto vero argentum viuum.

viuum, quando scilicet sublimatur ni-
uis albedine, deberent cum anxietate fa-
tigare se, & laborare inuestigando & ra-
tiorinando & exercendo sæpius in co-
gnitione istius occultæ naturæ quæ est in
Arsenico. Vnde Philosophi manifeste
posuerunt, Arsenicum siue Auripigmẽ-
tum materiam Lapidis. Occultum di-
citur quod est in re in potentia & primo
intellectu comprehenditur, & est actu
in re ipsa. Vnde Philosophi dixerunt,
habere naturam Sulphuris potius quam
argenti viui, quamuis argentum viuum
valde superet in eius compositione, oc-
cultando quantum potuerunt maximũ
secretum quod est in eo. Et ideo de na-
tura argenti viui existentis in ipso nihil
manifeste dixerunt, nisi procul & quasi
vilipendendo. Vnde quidem Auripi-
gmentum conuertit in albedinẽ licet
aliquantulum corrumpat, quam corru-
ptionem meditari sapientis est. Arseni-
cum enim in manifesto habet materiam
sulphurẽã volatilem adustiuam, in oc-
culto vero argenteam albam fixam, sub
qua est rubedo aurea fixa. Cum ergo
hoc

hoc argentum viuum fuerit spoliatum
à suo Sulphure , habet naturam suam
occultam à se ipso, & ideo Sapientes co-
nati sunt naturam argenti viui occulti
in Arsenico cum suo occulto manife-
stare, & cum maximo Ingenio ex eo suū
Sulphur & Elixir facere. Nam non suf-
ficit huius Artis inquisitori & operatori
rerum tantum manifestas & apparentes
cognoscere naturas (nihil enim in Arte
proficiet) nisi earundem interiores &
occultas absq; errore cognosceret. Sed
verba hæc non sunt intelligenda secun-
dum superficiem, sed secundum signifi-
cata per multitudinem. Et ita conclu-
ditur: Sic naturam in mineris metallo-
rum generare auripigmentum, ex quo
facit metalla. Sic natura intenta Arti
generauit Arsenicū extra mineras me-
tallorum , quod vltterius natura non
transmutat, at Ars accipit ipsum & trās-
mutat ipsum in substantiam veram &
Elixir. Quod si natura hoc non fecisset,
Ars Alchymix prorsus vana fuisset &
inutilis. Quamuis ergo Philosophi per
suum ingenium & laborem, & materiā

ac operationem inueneriat nihilominus tamen dicendum est, quod De ore uelante & inspirante vtrumque habuerint. Quia Deus qui est omnium rerum prima causa, creator & gubernator per suam Sapientiam & bonitatem diuersis hominibus diuersa tribuit dona, pro tempore & loco, secundum quod viderit conuenire illis quibus largitur, quod non solum verum est de gratiis Spiritualibus, quales habent proxime salutem animæ & virtutes, sed etiam de temporalibus quæ ad corpora ipsa aut res exteriores pertinent: quales sunt diuitiæ, honores, sanitas, fortitudo & Mechanicæ Artes. Excellens est hæc Ars tum propter Philosophiæ affinitatem, quia Philosophiæ propinquior est, tum propter operis facilitatem, quia non diu laborandum nec grauius, tum propter fructuum immensitatem, quia innumera bona sequuntur. Hic etiam lapis inter omnes nobilior & mirabilior est, ideo non omnibus datur, quia meliora paucioribus conueniunt non omnibus, dico vt noscant quid sit & quomodo fiat, sed paucissimis

nis datur qui norunt hoc vti faliciter. Quia D e v s ordinat omnia ne ſibi vel aliis nocerent, ſi malis daretur multum nocere poſſint, ſi omnibus bonis non omnes bene vterentur tanto munere, ſicut illi primi Philoſophi qui ad communem vtilitatem conferebant, ideo merito acceperunt hoc donum Dei vt ſibi ſufficerent & aliis benefacerent. Ideo dicitur ſecretum Dei glorioſi, maxime eſſe ſeruum Philoſophiæ. Inſpiratum autem eſt à Deo Prophetis ſuis & cæteris electis credentibus in eum, propterea regimen eius maius eſt quam ratione præcipiatur, niſi ab inſpiratione divina detur. Propterea dicunt omnes Philoſophi eſſe donum Dei, quia ſcienti illud & perficienti & recipienti D e v s largitur & non ſubtrahit. Scienti vero & perficienti & non recipienti illud Deus largitur ac ſubtrahit. Quia ab eius oculis ea neſciunt quæ ſummæ retineri deberent. Nunc quæſtio incidit, An vnus reſit Lapis, an vero ex pluribus compoſitus. Reſpondetur, Lapidem Philoſophorum, & naturam ſuæ originis eſſe v-

nam rem simplicem indiuiduam. Quia sicut à natura generatus est, ita solus in hoc magisterium intrat, sine additione alicuius rei, extra naturam suæ speciei existentis. Veritatis namque Arcanum natura vna est, & illud in ventre suo occultum non videtur, neque scitur nisi à sapientibus. Quamuis autem Lapis vnus sit in substantia & natura, est tamen ex pluribus compositus, ex quibus sua perfectio constat, non solum sicut multæ res aliæ mixtione occulta, sed & in manifestis partibus suis distincte. Vnum enim continet seu coniungit, duo componunt Medicinam. Itaque sunt vno in corpore iuncta duo. Nam fortitudo Artij deprehenditur in tribus, scilicet Sole, Luna, & Mercurio cum suæ præparationis causis. Quia in his duobus corporibus solum Sulphur sapientum, vtrumque scilicet album & rubeum, in quibus natura sagax continet semen suum, & in his tantum nascuntur radij tingentes cum adiutorio nostri solis. Lapis autem Mercurii complectitur vtrumque. Nā Lapis Philosophorum est vnus in Trinitate.

nitate, & trinus in unitate, quia in se habet corpus Animam & Spiritum. Corpus stat, Anima vivificat, Spiritus tingit. Materia operationis debet esse una absolute in qua est virtus corporis spiritus & Animæ, similis materiæ minerali, in cuius operatione non est necessarium aliquid coadiuvans aut adminiculans, in cuius figuræ excludit rotam rota, & spiritum vitæ qui erat in medio rotarum. Et propterea vocatur à quibusdā Deus terrestris. Sed absit ut per hæc derogemus honori diuino, quod Deo proprie convenit, & tribuamus creaturæ, nisi per Similitudinem. Per hoc ergo exprimitur naturæ lapidis compositio, & virtus inestimabilis. Tertio Lapis continet quatuor, quia ex quatuor Elementis componitur, sicut ex tetræ res omnes habent quatuor Elementa sibi unita. Ergo licet quatuor Elementa in uno corpore sint iuncta vel unita & distincta per totum corpus diffusa, tamen diversum habet caloris dominium. Radices sunt Aqua & Terra, quæ autem ex his composita sunt, sunt ignis & Aer. & hæc quatuor

quor Elementa in Lapide sunt in eius
 occulto corpore valde proportionata &
 hominis complexioni conuenientissi-
 ma. Vnde in via vniuersali dicitur: In hac
 resunt quatuor Elementa optime per
 naturam proportionata, utique figens
 & fixum, tingens & tinctum, album &
 rubrum, masculus & femina, simul &
 composito duorum spermatum. In hoc
 oportet non esse quietum, donec permu-
 fceantur. Nunc postquam didicimus
 de Lapide & eius compositione, vlti-
 dum est de eius vtilitate, & nobilitate.
 Inuenitur autem Lapis hic apud paupere-
 rem & diuitem, apud euntem & seden-
 tem, & quilibet cognoscit lapidem, nec
 tamen cognoscunt nec habere possunt.
 Hinc merito a quodam Philosopho dic-
 tum fuit. Lauderetur qui creauit caris-
 simum & vilissimum. Est enim ista Ars
 longe preferenda ceteris, in qua est par-
 ua impesa, parvus labor, tempus breue,
 lucrum magnum, optanda securitas &
 hilaritatem comitans largitas, & est la-
 pis non lapis, vilis ac pretiosus, obscurus
 & reiectus, vnius nominis & multorum
 nomi-

potissimum. Idem quoque Lapis est pretiosissimus, quia sine eo non operatur natura. Sed quomodo idem potest esse vilissimus & pretiosissimus, Respondetur, In se consideratus vilis est, quia etiam in sterquilino proicitur, & viliprecio habetur, sed consideratus quantum ad effectum, est pretiosissimus, quia ex eo fit Elixir nobilissimum, & sic in eo sunt omnia metalla in potentia & praesentim Aurum quod est pretiosissimum. Et hoc dupliciter, primo in potentia remota ante eius preparationem, secundo in potentia propinquissima post eius perfectionem. Unde natura metalla generat de ipso in potentia & in actu existens, praecedentibus tam omnibus discretis rationibus congruis & habilitatibus ad materiam & formam suscipiendam, & secundum quod materia dicto modo disponitur, alia & alia forma in eam introducit. Omnis enim generatio est ex propinquis principiis & uniuocis. Sic ut ergo duo Spiritus naturae scilicet Sulphur & Argentum-vivum sunt in potentia corpora, quia sunt principia corpo-

rum metallorum, & è conuerso materialiter & formaliter, vtpater oculata fide in minoris suis. Ex solis enim illis spiritibus natura facit actu corpora & è conuerso, & non commiscendo corpora spiritibus vt conuertatur Spiritus ad corpora. Hic etiam ars generat Elixir necessario ex iisdem principiis, proximis & inuocis, ex quibus Aurum generatur, quia Elixir & forma Auri proxima ante principia auri sunt duo soli Spiritus scilicet Sulphur & Argentum viuum. Vtiterius natura facit ex solis ipsis spiritibus sine admixtione alicuius corporis corpora fixa, scilicet aurum & argentum, ita quod Spiritus tales per congruam digestionem recipiant proprietatem & naturam & essentiam corporis, & ex solis se ipsa figantur. Ergo Aer ex solis spiritibus super ignem suum facit Elixir fixum, & sicut Spiritus minerales non sunt vulgi sed alterati, sic etiam Spiritus Artis. Et sicut natura de solis spiritibus facit corpora in actu, ex his scilicet spiritibus, qui sunt corpora in potentia. Sic etiam Ars debet facere.

cere. Et sicut natura hæc principia simul componit in certis mensuris & determinatis ponderibus, sic etiam Ars debet componere. Sed Ars non potest scire debita pondera, ergo oportet tanquam Ancillam talia accipere à natura composita. Erit ergo vna materia à natura ponderata, in qua Ars operari debet, & illa sufficit. Ex quibus concluditur necessario omnes differentias quæ sunt in Auro minerali, esse quoque in lapide & in Elixire in potentia, vt manifestantur in Auro, quod fit per Elixir in actu, scilicet quod sit grauissimum, citrinissimum, splendidissimum, impassibile ab adurcibus, temperatissimum & maxime medicinale. Ex omnibus huc allatis concluditur, quod illi duo Spiritus soli à natura commixti, scilicet Sulphur & Argentum viuum, sint principia & materia metallorum, & sint metalla in potentia. Ergo et Ars ex solis iisdem principiis & omnino subtilibus à natura commixtis generat Elixir quod est Aurum in potentia, præcedente congrua præparatione duorum illorum spirituum in corpus. Sic ergo Spiritus Mer-

Mercurialis existens subiectum nature,
 & Spiritus sibi omnino similis Artis sub-
 iectum cum fuerit per Artem sublima-
 tionis ingeniosam mundatus & purga-
 tus à sordibus suis, & per congruum i-
 gnem venerit ad Artem, tunc est Spiri-
 tus simplex figens in actu, quem Phi-
 losophi præsciuerunt, & est corpus in
 potentia, hunc nos debemus perficere,
 absque additione alicuius extrinseci, &
 contra trahere, conuersione in corpus, in a-
 ctum, quod sit Elixir fixum & rubicun-
 diffimum sicut Sanguis, & tunc est cor-
 pus solare Philosophorum & ipsorum
 Aurum occultum in Argento viuo Phi-
 losophorum. Vnde manifestum est quod
 non solum corpora metallorum ex his
 tantum modo spiritibus fiunt, sed & o-
 mnium aliorum mineralium generatio
 est ex vaporibus propriis siue simplici-
 bus, qui vapores omnes sunt de genere
 spirituum, qui fugiunt à calido & tamen
 in fine digestionis figuntur à frigido cō-
 stringente, & figuntur per siccum suis
 corporibus occultis existentibus in eis
 in potentia, absq; permixtione alterius
 cor-

corporis extrinseci cuiuscunque. Et hæc est pretiositas Lapidis. Multi autem Philosophorum libros legentes & credentes Lapidem Philosophorum posse fieri, quærunt & non inveniunt, laborant & errant, ac vitam suam perdunt & rerum substantiam. Alii vero veritati quam maxime appropinquant; qui scilicet cum Argento viuo & Auro laborant. Ideo quia Aurum est corpus nobilissimum & Argentum viuum nobilissimus Spiritus, & per amborum commixtionem ac digestionem potest extrahi anima. Sed nec hi secundum intentionem Philosophorum agunt, sed decipiuntur in nominibus quibus vtiuntur Philosophi. Scito quod hæc Ars mystica est: ipsi autem applicant nomina ad ipsas res sic sonantia. Philosophi enim cum de Argento viuo vel Auro loquuntur, volunt dicta sua intelligi de Argento viuo Philosophorum & de Auro Philosophorū. Quia Aurum Philosophorum & Sulphur Philosophorum est quod extrahitur de Argento viuo Philosophorum. Oportet ergo occulta nomina in dictis Philo-

Philosophorum considerare non ipsa significata volentem non errare. Alii vero laborant in Arsenico vel Auripigmento, quia utrumque compositum est à natura ex duobus principiis mineralibus, scilicet Argento viuo & Sulphure, quod ostendit sublimatio splendens & tingens in albedinem, similiter liquefactio metallica. Quod autem tingat argentum viuum habet à Sulphure coagulante ipsum & tingente. Vnde si primo Arsenicum decoquatur in acutis rebus sicut in Aceto, Vrina, & Sale, & postea sublimetur cum calcibus metallorum & salibus, efficitur albissimum sicut nix & transparent sicut cristallus. Similiter Arsenicum est valde ponderosum & inflammabile. Sed pondus non potest habere nisi ab argento viuo, inflammationem vero non nisi à Sulphure. Ergo Arsenicum erit subiectum & principium apud naturam in generatione Auri, & apud Artē in generatione Elixiris. Sed hi grauissime errant. Primo quia natura Arsenici est volatilis & adustiuā. Secundo, quia est difficilis fixationis & fusionis. Tercio, quia

quia solum dealbatur in minori opere,
 graue autem est citrinitatem ex occulto
 eius trahere, quamuis in natura sua Sul-
 phur habeat, ratione cuius fixari posset
 & rubesceri, quod etiā argento viuo suo
 per minima inseparabiliter coniunctum
 est, & ipsum coagulat & aliquantulum
 digerit. Quarto; quia quamuis Philoso-
 phi videantur ipsum asserere materiam
 Lapidis, tamen loquuntur de ipso sub
 metaphora, quod ostendunt alia verba
 eorundem Philosophorum quæ de Ar-
 senico vulgi verificari non possunt. Lo-
 quuntur enim Philosophi de re alia, quæ
 se habet in sua comparatione & proprie-
 tatibus ad modum Arsenici: Et hoc vo-
 catur Arsenicum, primo est citrinū, post-
 ea eius manifestatur occultum quod est
 Argentum viuū occultum cum suo Sul-
 phure occulto. Sic etiam illa res de qua
 Lapis Philosophorum fit primo in ope-
 ratione citrinatur & nigrescit, postea al-
 bescit, in qua albedine est occulta rube-
 do. Alii vero laborāt in marcasita, tutia,
 magnesia, Antimonio & similibus, sed
 vane. Primo, quia à marcasitæ substantia
 remo-

emonetur Sulphur totaliter per Ignem
lentum; & suum argentum viuum re-
manet in fundo vasis mortificatum, quā-
vis postea cum ignitione fortiori subli-
matur in Aludel. Sed Sulphur in gene-
ratione metalli est necessarium vsque ad
complementum digestionis. Ergo et-
iam in generatione Elyxiris. Secundo,
quia Argentum viuum Marchasitæ sub-
limatum, non liquefit liquefactione
metallica fixa, quod tamen requiritur
tam in metallo quam in Elixire. Tertio,
quia in mineris metallorum non repe-
ritur marchasita aliqua nec aliquod ob-
tinens eius proprietates. Sed in omni
minera reperitur argentum viuum &
Sulphur. Ergo illa sunt Principia me-
tallorum non hæc; Ergo similiter &
quædam rationes sunt de Thuria,
magnesia & Antimonio, nisi quod Sul-
phur istorum nullo modo est separabile
ab eis.

Alii quoque laborant ad faciendum
Lapidem de quibusdam Animalibus, si-
ue de aliquibus partibus eorum, veluti
ex ostreis, testudine, basilisco, fusone,
Sala-

Salamandra, & reliquis. Alii de sanguine
 Hominis, spermate, cranio. Alii ex aliis
 infinitis rebus similiter, quod vanum
 esset enarrare, & horum omnium est v-
 nus operandi modus, scilicet ut putre-
 fiant & separentur Elementa per Alem-
 bicum & rectificentur, postea albifice-
 tur terra; deinde coniungantur simul;
 congelentur & fixentur; ex quo conclu-
 dendum est, quod Philosophi horum o-
 mnium verbis; cum de lapide loquun-
 tur vsi sunt, & pluribus aliis nominibus,
 & non sunt mentiti secundum inten-
 tionem ipsorum; quia sub allegoria dixe-
 runt veritatē, tamen imprudentes rerū
 prout voces sonant acceperunt, & in
 eis laborauerunt, & se & alios decepe-
 runt, nec ad cognitionem Lapidis Phi-
 losophorum, nec etiam perfecte appro-
 pinquauerunt, sed semper Sophistica
 fecerunt, quia operatio secundum lite-
 rarum intentionem est dissipatio diui-
 tiarum. Sicque res & substantiam vane
 perdunt, finemque optatum non con-
 sequuntur. Quamvis Lapis Philoso-
 phorum cognosci facilius non possit;

K

quia

quia Philosophi aliarum rerum nominibus cum nominant, & multis obscurant, & proprium eius nomen tacent. Tamen si quis fidelis fuerit, & frequenter eorum libros legerit, & si intellectu Naturæ opera viderit, inspirante Deo inueniet quod quærit. Sunt enim duæ res quæ faciunt inuenire hunc lapidem cum magisterio. Prima est lectio cum diligenti inquisitione. Qui enim in legendis libris deses extiterit, in præparandis rebus promptus esse non poterit. Sane liber librum exponit & aperit, ac sermo sermonem explicat, quia quod in uno est diminutum, in alio est expletum. Nō ergo potest de leui ad Præcticam adflescere, cuius mens in Theorica renuerit desudare. Qui enim citius cupit peruenire ad Artem nostram, libros nostros non adspiciat, quoniam magnam molestiam & iniuriam nobis inferunt, antequam à Lectoribus intelligantur, semel, vel bis, vel ter nostris voluminibus perlectis. Secunda res est fidelitas honestata cū deuota oratione ad Deū. Qui curuat dorsum suum in nostris libris

bris legendis eisque vacat, & non est in
vanis implicitus cogitationibus, Domi-
numque precatur, regnabit in eo inde-
ficienter, quousque moriatur. Et si ex
dictis aut dicendis non poterit aliquis
ad nostri Lapidis notitiam pervenire;
propter offuscationem sui ingenii; non
reprehendat sapientes, sed seipsum. Sa-
enim quæsierit, & ignorans sit, cognos-
cat quod Deus calavit ab eo veritatē.
Nam si Deus ipse sciret in eo mentem fi-
delem, ei utique veritatem inspiraret.
Ex quo etiam omnes hunc Lapidem ce-
lare debent, & maxime regimen eius, ne
in manus inimicorum deveniat, & nos
simus postea causa ipsis male agendi, un-
de à Deo puniri promereamur. Deus
autem solus potest grans cui vult largi-
ri, nec largiendo peccat; quia inustus
esse non potest aut imprudens, sed per-
fecte cognoscit, quod hominibus expe-
diat. Ab hac ergo Arte benedicta sunt
vetiti milites, ac morum ac delictarum
familiarium, clientes scelerum, truces,
vindictæ avidi, cupidi, avari, homicidæ,
& prophæti. Nam latet impiis hæc san-

Et atque aurea virtus. Hic ergo Lapis
 tam diligenter à Philosophis occulta-
 tus, difficulter inuenitur, quia multa a-
 lia metalla transmutat, siue vere siue so-
 phistice inueniatur. Tamē quibus Deus
 ipse fauet, & qui sensum verborum at-
 tendunt & non voces. Lapis hic dicitur
 à Philosophis æs, propter similitudinem
 & tamen æs non est, est tamen æs Philo-
 sophorum. Scitote ergo omnes periti-
 mente, quod nulla sit tinctura vera nisi
 ex nostro ære, & hoc intelligendum est,
 quando compositio nostra perfecta est,
 & in Elixir conuersa. Hoc æs corpus, a-
 nimam & spiritum habet, & ex eo fit a-
 qua. Recipe ergo ferrum & due in lami-
 nas & argentum viuum, & purum ex fer-
 ro ipso administratione exprime, & tan-
 dem in Auri purissimam speciem con-
 uerte. Quod tamen non intelligitur de
 ferro vulgari, sed de ferro Philosopho-
 rum, propter colorem similem cum fer-
 ro, quem in decoctione accepit, sicut
 etiam de Ære. Æs cum dealbatum est,
 & cum rubeum factum est, ipsum Au-
 rum dicimus. Hoc autem æs quamplur-

rimum

simi ignorant. Vocatur etiam Plumbū,
Et scitote, quod absque Plumbo nulla
sit tinctura vera, eam quæ vim habeat.
Plumbum nostrum coque quousque ru-
beum fiat. Et dicitur Plumbum, quia in
manifesto est Argentum, in occulto ve-
ro Aurum, & quia calcinatum fit rubeū.
Vocatur etiā Magnesia ab inuidis, quia
in ea maximum est Arcanum. Plura ve-
ro sunt alia nomina, quæ naturam eius
exprimunt, sed è remotis. Sunt alia quæ
expressius indicant, quid sit Lapis: Pri-
mo quia hæc res est composita ex cor-
pore & anima. Æs nostrum habet cor-
pus & animum vt homo. Et quemad-
modum hominum spiratio est ex Aerei
fic res nostra humido inspiratur, & pro-
pter hoc à quibusdam vocatur Homo.
Lapis ab hominibus assumptus est illud
quod abundat in eo in vere. Quapro-
pter ipsum est Animal quod corpora ro-
borat. Lapis est in re animali & spiritua-
li. Lapis est mineralis, vegetabilis & ani-
malis, quia horum proprietates & natu-
ram seruat. De o persoluamus honores,
qui pennas alasque negat melioraque
K 3 donat.

donat. Cum ergo lapis sit compositus ex corpore, Anima & spiritu carere non potest, Quia Spiritus vinculum est Animæ & corporis. Quare etiam ex tribus compositus dicitur, scilicet, Anima, spiritu & corpore, ut supra dictum est.

Lapis cadens fit ex tribus,

Nulli datur, nisi quibus

Fit spiramine Dei.

Secundo dicitur Ouum Philosophorum propter similitudinem quam habet ad ouum, Attendite ergo, veritatem tantum consistere in tribus ex quibus fiat vera compositio, verum & integrum Elixir, videlicet ex lapide lunari & ex lapide Solari, & ex lapide Mercurii, qui complectitur ytramque naturam videlicet albam & rubeam,

Nunc hic tibi trado: Ouum

Nostrum cape, si scis, novum

Tractando rem Lapidis,

Quod produxit in brutorum

Dulce pomum & odorum

Floridus hic pomulus.

Qui Argentum viuum cum Albumi-
ne & vitello Qui nostri tingere nouerit

ad

ad arcanū id quod dicitur Philosopho-
rum Sulphur se peruenisse sciat. Licet
Deus in Animalibus & vegetabilib. do-
nauerit vnique lapidem perfectum
Physicum, & Medicinam perfectam,
quæ potest transmutare omnia metalla
in solem & lunam, tamen homo non po-
test eum facillime inuenire. Tertio
habet Lapis in se duas naturas principa-
les. In hac enim re sunt quatuor Eleme-
ta optime proportionata, ibique est fi-
gens & fixum, tingens ac tinetum, al-
bum & rubeum, masculus & femina si-
mul composita. Sunt enim duo Sper-
mata necessaria in hac Arte, scilicet Ma-
ris & Fæminæ. Mas dicitur Sol. Fæmi-
na dicitur Luna. Sol dicitur Pater, Lu-
na dicitur Mater, & non fit impræгна-
tio nisi Masculus Fæminæ iungatur.
Scitote ergo, quod natura illa est mas &
Fæmina, Et inuidi vocauerunt eam Ma-
gnesiā, eo quod in eo est maximum Ar-
canum. Lapis quoque habet duos colo-
res scilicet album & rubeum, album in
manifesto, rubeum in occulto. Est cali-
dus & siccus. Et ex hoc est Oleum tin-
gens,

gens, Annulus aureus argento cooper-
tus, & hoc significat Lapidem Philoso-
phorum, qui quidem in suo profundo est
masculus & aureus, & in suo manifesto,
est argenteus & femineus. Lapis noster
est altissimus & citrinissimus, & in ipso
sunt quatuor Elementa. In ipso occulto
est caliditas & siccitas, in eius mani-
festo frigiditas & humiditas. Id quod est
in occulto, est oleum, & est de natura
solis & Ignis. Frigiditas autem est fu-
mus aquosus, & est de natura aquæ &
Lunæ. Lapis Physicus est pro parte fi-
xus, & pro parte non fixus sed volatilis.
Aliter enim non teneret naturam Ar-
genti vivi & metalli, inter quæ est me-
dium, quia naturæ fixæ coniungitur na-
tura volatilis, & quando est ei iunctum,
incorporatur naturæ fixæ, & fixatur vnū
cum altero. Quicquid enim ad hoc opus
vel Magisterium confeceris, in cuius
principio veritatem non inueneris, inu-
tile est. quod namque boni potest com-
parari, cum ipsa res non solvatur, nec
suum in mundo commisceatur, ita scili-
cet quod in vnū corpus redigatur. Lau-
detur

detur ergo Deus, qui ex vili creauit pretiosum, ut cum mineralibus maximum teneat Symbolum in natura, & Deus dedit illi substantiam, & substantiæ proprietates, quas nulli contigit ex rebus in natura possidere. Vnde ipsum solum est quod ignem superat, & ab eo non superatur, sed in eo amicabiliter quiescit, eo gaudens. Ipsum namque solum continet in se totum quo indigemus in nostro magisterio. Vnde hoc argentum viuum cōtinet in se Sulphur suum bonum quo coagulatur in solem vel lunam, secundum diuersum digestionis modum. Et quamuis multa sint gummi, ex quibus quædam prunas ignis nequeunt sustinere, nam eo diminuuntur. Illæ autem applicationes nostræ quæ fiunt ex gummi nostro, & ex honorabili nostro lapide prunas ignis sustinent, nec vquam eo diminuuntur, quoniam in igne nutritæ sunt. O quam multi sunt huius gummi inuestigatores, & quam pauci sunt qui cognoscunt eam de vtraque natura simul. In via enim vniuersali istorum duorum corporum coniunctio necessaria

K

5

ria

ria est in ista Arte, ad vtrumque Elixir,
quia vnum alterum soluit, & volatile fa-
cit, ac vnum alterum tingit & fixat. Et
dicemus de Mercurio, Luna & Sole,
quia omnia hæc tria in vna re existunt.
Ergo non opereris nisi cum Mercurio,
Sole & Luna, quia tota Ars in ipsis con-
sistit. At non loquimur de Sole, Luna &
Mercurio vulgari, sed de nostro Mer-
curio, qui Solem, Lunam & Sulphur
Philosophorum in se continet. Cæcus
enim est, qui de re adustibili putat face-
re Artē, cum operatio diuina sit ex pu-
ta substantia quæ in igne perdurat, sine
aliqua combustionē. Omnes enim aliæ
res per combustionem ignis destruan-
tur & consumuntur. Aurum autem &
Argentum in Arte nostra simul ordi-
nes, & habebis totum Magisterium, nec
tamen dicimus Aurum vel Argentum
vulgi. Nam argentum nostrum & ar-
gentum viuum nostrum, & Aurum no-
strum est Sulphur nostrum, & hoc totū
nihil aliud est, quam Argentum viuum
de argento viuo, & Sulphur de Sulphu-
re. Non autem intelligas ad litteram, nisi
figura-

figurate. In subiecto enim nostro sunt
 Masculus & Fæmina & similiter Sol
 & Luna. Dixit ergo Soli Luna : Tu
 me indiges, sicut gallus indiget gallina.
 Ex his omnibus elicitor hoc secretum,
 quod sicut duo sunt Principia metallo-
 rum in natura, sic etiam duo sunt Prin-
 cipia Elixiris in Arte, scilicet Argentum
 viuum & Sulphur, quæ omnibus iam
 dictis nominibus nominantur. Idem
 quippe est dicere masculus & fæmina,
 quod Sulphur & Argentum viuum. Idõ
 Sol & Luna, Idem Pater & Mater. Idem
 vir & vxor. Idem calidum & frigidum.
 Idem oleum & aqua, idem Auripigmẽ-
 tum & Arsenicum, & his similia. Per
 hoc enim vnius & eiusdem rei diuersæ
 significantur proprietates, & duo colo-
 res quos lapis habet, scilicet rubeus &
 albus. Inter hæc autem omnia nomina,
 nomen solis & Lunæ proprie Lapidis no-
 stro conuenit. Sed magis proprie nomẽ
 Sulphuris & Argenti viui, & per conse-
 quens Arsenici, maxime autem proprie
 Mercurii nomen præ omnibus sibi at-
 tribuitur. Adhuc in Lapide nostro sunt
 omnes

omnes Planetæ virtute , duo tantum præcipue Sol & Luna. quia cæteris prædominantur. Est namque res vna quatuor Elementa continēs & septem Planetas: duo quidā sunt meantes, & quinque non meātes. Sunt enim omnes Planetæ & eorum imagines in suis locis, sicut in Sphæra, suis temporibus operantur. In omnibus namque corporibus Alchymiz quilibet Planeta suo loco suam facit imaginem, vsque ad complementū operis. Sol ergo & Luna principium tenent & finem, Et sicut Sol à principio occultatus occultatur in Luna, ita in fine occultatus extrahitur à Luna, Lapis autem proprie magis Sulphur & Mercurius dicitur, quia horum proprietatem tenet & naturam: sicut enim ex menstruo absque semine non generatur embrio, nec ex ouis venti fit generatio Avis, quia virtus Animæ non est in eis nisi ex spermate mariti: Sic ex Argenteo viuo nunquam fit aurum, neque argentum, neque etiam Elixir absq; Sulphuris actione, quia non est in eo virtus generatiua nisi per Sulphur. Item, sicut

ex

Ex spermate solo aut semine maris absque menstruo & materia femina non generatur aliquod animal, quoniam tota materia generationis & nutrimenti non est nisi ex femina, sic ex solo Sulphure absque Elixire. Ergo oportet ista duo principia simul a natura commixta concurrere ad generationem Elixiris, sicut etiam ad generationem metallorum. Sulphur ergo sua actione digerit Argentum viuum, dāns sibi tincturam metallicam, primo albam, postea rubeam. Argentum autem viuum in sua natura manens quantumcunque album & purum non tingit sua caliditate ac siccitate. Et has conditiones lapis noster habet. Propterea sub Allegorica materia Lapis dicitur Arsenicum. Et non immerito: Quia Arsenicum utramque naturam continet, scilicet Sulphuris & Argenti viui, Arsenicum enim habet naturam & proprietates & substantias illorum commixtas, ipsum scilicet Arsenicum est obtinens vices & vicariatum illorum, & est principium naturæ per illorum commixtionem, cum habeat

beat potentias & virtutes ipsorum. Tri-
 sunt enim principia naturæ, scilicet Ar-
 gentum viuum, Sulphur & compar Sul-
 phuris, quod etiam Arsenicum est. Prin-
 cipia namque naturalia id opere nature,
 sunt Spiritus fatens & Aqua viua, quam
 & aquam siccam concedimus nomina-
 ri. Quia argentum viuum in Arsenicum
 coagulatum est Aqua sicca, Sic ergo ap-
 pellatur Arsenicum, vt intelligatur sci-
 licet vtramque naturam in eo esse vni-
 tam in tertia natura; quæ non sit Sul-
 phur vulgi, nec argentum viuum vulgi.
 Sed est vnum habens eorundem virtu-
 tes & proprietates: Et etiam vt intelli-
 gatur quod in Lapidis nostri sublima-
 tione primo ad albedinem proceditur,
 in cuius ventre vera & perfecta latet ru-
 bedo. Scias itaque quod Sulphur &
 Auripigmentum comburuntur, & a cõ-
 bustione cito consumuntur: Quomo-
 do ergo expectatis aut expectare vultis
 de eo quod cito ab ignis combustionẽ
 consumitur, & in carbonem redigitur.
 Quod considerando Arsenicum secun-
 dum quod est à natura productum to-
 tum

tum comburitur, quia nunquam Sulphur combustibile separatur ab illius partibus, sed omnes simul evanescent. Similiter etiam in minori opere, si taliter figatur nunquam ingreditur. Sed considerando naturam eius occultam quæ de natura Auri; sic non comburitur; quia partes eius occultæ per profundissimum ingenium separantur à Sulphureis. Lapis quoque maxime proprie dicitur Mercurius à Philosophis, eo quod secundum totam naturam suam habet proprietates Mercurii, & illas retinet in principio medio & fine. In principio quidem, quia opus incipit à natura volatili, quæ similem albedinem habet cum argento vivo. In medio autem, quia tota materia ad perfectissimam albedinem cum splendore crystallino perducitur. In fine vero, quia quamvis extrahatur rubedo de occultis eius. Nihilominus tota materia Mercurialis est, quia quanto sunt metalla perfectiora tanto plus de Mercurio & minus de Sulphure habent. Propter quod Aurum totaliter spectatum est à Sulphure post com-

completam digestionem, & ideo magis incorruptibile & magis fixum est omnibus metallis.

Quamuis autem à principio Sulphur incipit coagulare & tingere Argentum viuum in diuersis coloribus, tamen post longam digestionem Argentum viuum ex se habet potentiam coagulandi & tingendi sine alio Sulphure. Vtraque enim tinctura scilicet albedinis & rubedinis est ab vtroque spiritu: Albedoramen proprie est ab argento viuo, rubedo vero à Sulphure proprie. Cum ergo argentum viuum à Sulphure in coagulatione & digestionem virtutem & substantiam Elixiris, recipit etiam ab ipso potentiam tingendi & transformandi omne corpus in metallum perfectum, & primo in album in prima digestionem, secundo in rubeum in vltima digestionem. Prima ergo tinctura est ab argento viuo, quam tum recipit à Sulphure digerente. Cuius signum est, quod omne metallum cum fuerit purificatum, ostendit in manifesto potius naturam Argenti viui coagulati quam Sulphuris, propter exuberan-

berantiam eius in manifesto. Secunda
etiam tinctura est ab argento viuo, quia
de eius materia eductur forma vltima.
Et hoc modo Lapis dicitur Argentum
vium. Et hoc Argentum viuum est ex
corporibus extractum, & est generatū
ex argento viuo & ex masculo, & con-
gelatur à suo Elixire subito, id est à Sul-
phure Philosophorum, quod nunquam
separatur ab eo. Et quamuis Argentum
vium trahat suum corpus secum ad vo-
latum, tamen subito corpus illud interi-
mit ipsum & secum retinet in igne, argē-
tamque viuum volans & spirituale, co-
ritius operis est exordium & radix firma.
Vnde sol in hoc loco albedinis naturā
volante muliebrem suscipit formam, sed
quia rubor præualet, tribuitur Soli.
Quamuis enim solide & vere fit rubeus,
tamē primo promittit albedinem propter
naturam Argenti viui, in quo est radix
rubedinis occulta, quemadmodum mi-
nium in cerussa. Sol est enim albus appa-
ritione, rubeus vero experimento. Et
quando hic Mercurius oritur, simul cū
eo in ventre suo oritur Sol & Luna. Sol

L

vero

vero simul ascendens retinet & figit Mercurium abscondens se in ventre suo. Vnde si sol simul cum Mercurio non ascenderet, volando non valeret ei nec figeret ipsum. Per hoc enim quia simul ascendunt, vnum recipit virtutem super aliud. Et ideo tunc Spiritus vincit corpus, & corpus spiritum, & conuertuntur ad vnā naturam. Ergo origo istius radice & fundamentum est Mercurius sublimatus purgatus mundus & candidus. Et de hoc argento viuo dicimus, ipsum desiccat, humectat, infrigidat & calefacit, & facit operas contrarias secundum suum condimentum. Ergo si non posueris leuamentum, totam amittes confectionem, quia si argentum viuum ascendens in sublimatione simul in vnum cum corpore, non potest separari ab eo, nec e conuerso secundum substantiam. Necessaria ergo aut simul recedent, aut simul manebunt. Si vero corpus receperit vim & dominium supra spiritum, tunc conuertit ipsam ad naturam suam, & sic permanebit de cætero in æternum. Si vero Spiritus receperit

perit vim ac dominium supra corpus,
tunc simul euolant, & annihilatur cor-
pus. Et huius speculatio est pulchra,
quia omnis res generabilis & corrupti-
bilis habet suum contrarium in seipso
in potentia ; quod potest deduci ad a-
ctum absque præsencia & permixtione
contrarii sui exterioris. Et isto modo
quod erat fixum in potentia, in non fi-
xum reductum in actu, retinet non fixū.
Si ergo summa volatilitas superauerit
summam fixitatem, volabit cum ea. Si
autem summa fixitas superauerit sum-
mam volatilitatem ; figetur simul cum
ea. Planum autem est, quod fixum supe-
rans volatile perficit opus. Volatile au-
tem superans fixum, perimit & annihili-
at opus. Quare irritate bellum inter as
& argentum viuum ; quia pariter ten-
dunt. Irritate bellum est destruere, ipso
scilicet tempore quando volunt pacifi-
care post bellum, & hoc est Sol & Luna
Sulphuris & Mercurii ; in quo oportet
toties facere fixum volatile & e conuer-
so, quousque simul figantur & fluant in
verum lunificum & solificum alteran-

do. Et hoc Argentum viuum desponsatur cum Auro, & è conuerso. Et quia vna substantia est subiectum fixi & volatilis, possibile est quod fixum cum volatili ascendat, & è conuerso volatile cum fixo fixetur, Et hoc totum, fit in vno vase absque manuum contritione. Ex his ergo patet quod lapis propriissime vocatur Mercurius. Quamuis etiam nominetur Aurum Philosophorum de argento viuo extractum, & pluribus aliis etiam nominibus infinitis, quo ad ipsius generationem. Hic Lapis componitur ex lacte volatilium. Sunt autem necessaria hæc duo spermata in Arte nostra scilicet masculinum & fæmininum. Et oportet quod spermata habeant idoneum conceptaculum vel receptaculum suæ substantiæ & suæ naturæ consonum, in quo suas perfectiones exerceat. Et istud vas est Luna. Tactus huius Lapidis est mollis, & est maior mollietis in eo quam in suo corpore. Ponderus vero illius est graue, & eius gustus dulcissimus, eiusque substantia vel natura aërea. Et eius odor ante confectionem est gravis

uis & fatidus, & assimilatur odori Sepulchrorum. Sed postea fit eius odor bonus & suavis, & nimbromanet in eo obscuritatis & fætoris.

Dictum est de Maroto Lapidis, nunc dicendum est de regimine eius. Multi enim sciunt Lapidem sed regimen eius ignorant. Vnde scire oportet, quod est multi in hac arte operantes imo pene infiniti errent in cognoscendo materiã propriam & immediatam Lapidis. longe plures & multo magis falluntur & decipiuntur in eius gubernatione, & ideo paucissimi ad perfectionem Lapidis perueniunt, & de mille vix unus. Nam hoc opus excellentissimum sine impedimento difficile perducitur ad finem. Ergo oportet Artificem huiusmagisterii, cum multis laboribus & erroribus ad perfectionem eius peruenire. Multi enim habent Lapidem nostrum & cognoscunt, sed nesciunt eius virtutem, & si scirent virtutem, nihil valeret, nisi scirent etiam eius operationem. Operatio autem non potest sciri nisi per inspirationem Dei, aut per doctrinam & institutionem fide-

lis Magistri. Causa erroris inditro nostro Lapide, humior aerëus subtilis cum aquoso, & aquosus cum terreo sicco ita sunt coadunati, quod vix vel nunquam nisi subtilissimis Artibus ingenio ab invicem separari possint. Beatus ergo ille qui tantam ingenui subtilitatem adeptus est in hoc mundo: quoniam ab operibus infmodi separatione omnes praticantes seu operantes inuaniunt laborarent. Et quia tamen est difficultas in huiusmodi separatione, ideo nemo vel vir bonus inter omnes Mundi Philosopher ad ipsum pervenire potest cum effectu. Non ergo quisquam audeat sibi hunc vel artificem esse, nisi sciatur predictos humores in dicto lapide sequestratos. Qui vero sciverit facere hanc separationem, & puriores partes scilicet aerëas spirituales subtilissimas in unum naturalem adunare, & ex ipsis Medicinam formare, erit indagator pretiosa perfectionis. Hæc est namque huius radix, ut quicquam ad discere voluerit, eius doctrinam primo à Magistro accipiat. Postea Magister coram Discipulo frequenter per-

pertractet eam. Sunt enim huius scientiæ plura obstacula, & multa distantia: est inter sapientes & incipientes, ut inter cæcum & videntem. Nec ille qui dispositionem huius magisterii per probationem recto cognouerit, est ut ille qui adhuc in eius inquisitione per libros persistit. Ex his elicitur, quod operatio quascunque sit, necessaria est in hoc Physico Magisterio. Quamvis autem noster Lapis iam in se mensuratur structuram contineat, quoniam in corpore Magnetiæ id est terræ perfectæ creatus est, tamen per se motum non habet, ut fiat Elixir completum, nisi moueatur Arte & operatione. Est igitur nobis operatio necessaria. Sicut vides in Infante, qui quantum ad creationem attinet, nascitur perfectus. Imperfectus tamen quo ad operationem nisi nutriatur. Ideo diuersæ Artes adiunguntur sunt à Philosophis ut compleatur ab Arte, quod est à natura hereditum. Delirat qui falsa imaginatur, aut verà quæ non expedit fatur. Finitis autem huius operationis est, ut in lapide nostro meliore-

tur tinctura eius plusquam est in sua natura. Sed quale regimen huic Arti sit necessarium, deinceps perscrutandum est. Quibusdam visum fuit, quod regimen Lapidis solum sit opus naturæ, ita quod Artista nihil aliud agat, nisi ipsum in vase claudere, & in Aere suspendere umbroso, & à turbinibus quieto, vel in terra sepelire, cum hoc observatis congruis temporibus Anni, Mensium, dierum, & horarum, atque opportunis curribus Planetarum & Astrorum, ita quod reliqua omnia natura peragat usque ad complementum. Et sic Lapidis regimen non esset aliud, quam applicatio ad debita loca & tempora. quod videretur ex hoc probari, quia ipsa Metalla in visceribus Terræ Lapidēs quoque & cætera mineralia atque nascentia solo calore & virtute quæ à cælestibus corporibus causatur, ad suum complementum perducuntur. Sufficiat autem tibi materiā sufficienter disponere extrinsecus, quoniam ipsa sufficienter intrinsecus operatur ad sui perfectionem. Habet enim motum sibi inhaerentem, secundum v-

nam

nam viam & vnum ordinem meliorem
& certiorē, quam possit ab homine
cogitari in creatione cuiuslibet genera-
ti. Ideo tantum præparamentum esse
debet magisterio Philosophorum, quia
natura nisi impedita fuerit per contra-
rium non potest præterire modum suffi-
certum, antequam habeat tempus ad
imprægnandum, ad parturiendum, ad
nutriendum, & ad operandum, ac simi-
liter.

Ex hoc Argumentum trahitur, quod
Philosophi dicunt, decoctionem Lapi-
dis sapiendam esse in calore solis. Simi-
liter etiam ex hoc quod Philosophi An-
nam in quatuor tempora distinguant, &
secundum horum varietatem dicunt
Lapidem esse regendum. Prima pars est
hyems frigida & humida, Secunda est
Ver, calidum & humidum, Tertia est
Æstas calida & sicca, Quarta est Autu-
mnus frigidus & siccus. Iuxta hunc mo-
dum oportet nos duas naturas regere.
Multa alia sunt, quæ de hac rescribun-
tur. Sed si quis libros Philosophorum
perlegendo diligenter & recte exami-

nauerit ; inueniet quod Lapidis regimen sine calore ignis per Artem administrando perfici non potest. Maxima enim huius Artis efficacia in suo igne perpenditur, nam cum eo minera aptatur, & omnes Animæ in suis corporibus retineantur, & cum eo Animæ cum corpore coniunguntur, Et ignis est tota huius rei vera acque perfecta probatio, & non intelligitur ex hoc quod calor naturæ sufficiat, sed oportet ignem Elementarem exhibere seu administrare. Sic enim ex Elementis nihil fit vtile absque compositione & regimine, eo quod sperma ex sanguine & libidine generatur. Si enim humiditas & calor utriusque essent, sperma non maneret, neque fieri posset. Fœtus autem extractus non nisi lacte nutritur & igne pariter paulatim dum paruulus est. Sic & re oportet facere in hac operatione, scilicet quod absque calore nihil vnquam generatur. Item certum est, quod oportet in generatione metallorum calorem esse continuatum, quoniam seruetur in suis vasis mineralibus, sed non con-

con-

conscriptur huiusmodi sit solidus & frigus circumstantes calorem compelleret ad inferiora & stringeret. Ergo à simili Lapidis decoctio in Elixir necessario fit cum calore continuo in vase apto & conservato, quod fieri non posset in libero aere, quia nunc frigore nimio, nunc humido excessivo, nunc aliis alterationibus decoctio variaretur. Hoc enim agit calor in Alchemicis, dummodo sit temperatus, quod agit calor solis in mineris, quia in utroque virtus Planetarum & stellarum recepta deferatur ad vasa, & rebus ipsis infundatur. Similiter oportet ignem esse in generatione metallorum. Alioquin si idem esset utrobique æqualis, oporteret eundem esse calorem, quale in utraque generatione, & sic in millibus Annorum Elixir non perficeretur. Aliud enim est regimen eiusdem rei cum igne, cum utrobique sit calor, propter quod & aliud tempus est in generatione Auri, & aliud in generatione Elixiris. Ex quo sequitur, quod oportet aliam calorem adhibere intensiorem & magis continuam per Artem quam Naturam.

tura ministrat. Sic enim Ars supplere
 valet longitudinem naturalis operatio-
 nis, scilicet regimina exercens, & ad vir-
 tutem perueniens, quod quidem nec
 per se nec miraculose, ut forte putas, sed
 Arte & operatione Artificis cum sagaci
 ingenio perficitur. Natura enim omnia
 perficit, & Artifex solum applicat res
 necessarias, & inter cetera ignem, ut po-
 te maxime necessarium. Cum enim ipsa
 materia partim sit fixa, à principio ad-
 ministrandus est sibi ignis, & usque ad
 finem continuandus, temperatus est
 enim, ut materia paulatim affluescat igni
 sufferre, donec ultimo tota figatur, ut
 nulla omnino igni pertinetescat. Hic
 enim est finis Artis, ut generetur Sul-
 phur siue Elixir omnino incremabile.
 Sicut etiam finis nature est ut generetur
 Aurum, quod in igne non diminuat.
 Hoc autem per nihil aliud fit tam con-
 uenienter, sicut per ignem: quia sic
 paulatim virtute ignis roboratur, & ad
 incorruptibilitatem appropinquat. Re-
 gimen ergo huius Artis est ignis calor, &
 non solum calor naturalis vel Lapidis
 vel

vel cælestium luminarium: Nec est necessarium obseruare ortus & cursus cælestium Signorum, aut adspectus Planetarum, vel tempora Anni, aut dies vel horas, nisi quantum pertinet ad bonitatem radicis. Quia huius nostri lapidis generatio est omnino naturalis, sicut animalium rerum quas natura producit, & eius effectus similiter, quamuis diuinus & cælestis sit dicendus, propter suam excellentiam, corporalis nec non & spiritalis qualis est imaginum & annulorum. Cuius signum est, quod eius quælibet pars, eandem virtutem habet cum toto, & tantum valet contritus aut liquefactus, quantum integer. Nec in generatione iustum est vnquam ab aliquo Philosopho obseruare characteres, verba, fumigationes, aut alias Ceremonias Magicæ Arti proprias. Ante omnia autem oportet Lapidis Philosophorum radicem esse optimam, alioquin nihil fit. Maior radix est huius operis in inquisitione. Nam vnaquæque minera multorum est generum. Caue ne accipias nisi purum & mundum. Ad hoc ergo, quæ
radix

radix sit optima, oportet præcipue tria circa ipsam attendere. Primo quod ex optimis corporibus extrahatur. Ex bonis enim arboribus boni fructus colliguntur, & ex melioribus arboribus meliores gummæ effluunt, & ex melioribus gallinis meliora ova procreantur, & bonus pascus bonas ac pingues facit carnes. Secundū circa quod attendere debes, est, quod femina imprægnetur suo semine masculino. Est enim Lapidis generatio, quasi similis generationi hominis, quia oportet concurrere semen utriusq; maris scilicet & feminae. Omnis enim virtus generatiua Animæ est à semine Maris. Vnde sicut ex ovis ventinō generatur Avis, ita ex ovo Philosophorum non generatur Lapis, nisi femina à suo semine scilicet à suo mare fuerit imprægnata. Et hoc semen est virtus ignea penetrans & tingens, & est coagulum coagulans menstruum, & est Anima seu Spiritus subtilis viuificans. Sicut enim homo non potest generari sine coniunctione viri & Mulieris, sic Medicina nostra sine coniunctione Maris & Feminae.

inibat. Mas enim est calidus & siccus, femina vero frigida & humida. In utriusque autem coniunctione contemperatur caliditas cum frigidityte, & siccitas cum humiditate: quia non convenienter generatur Animal, si excedat caliditas frigiditatem & e converso. In utriusque autem commixtione extrema contraria reducuntur ad mediam dispositionem, scilicet ad temperatam caliditatem: Vita enim viventium in calido & humido consistit. Sic de Lapide nostro vno est qui ex duplici componitur natura scilicet Masculo & femina ut supra dictum est, ratione cuius ad se invicem agunt & patiuntur, perficiunt & perficiuntur; sed etiam ex sua origine prima masculi spermate & feminae menstruo concipitur, & nascendo oritur, propter quod Animal dicitur; quia in potentia vitam habet, & semper utique volabilem, hinc quidam ipsum non immerito hominem nominaverunt. Tertia quod attenditur est, quod in optimo tempore assumatur. Tunc enim quolibet res ad humanum venit usum, quando in

do in sui natura & perfectissima est. Lapis autem noster vbique reperitur, & in omni tempore. Sed non in omni tempore æqualis virtutis est, sicut nec in omni loco. Est & aliud quod ad ipsum regimen est necessarium, scilicet vas aptum. Confectione Lapidis cognita, radicibona quod est prius, oportet & vas cognoscere, quod est posterius, in quo sicut in proprio loco lapis gignitur. Vnaquæque enim res in loco sibi conueniente generatur. Metalla siquidem in ventre terræ decoquendo gignuntur, fetus in utero & pullus in testa procreatur. Oportet autem conditionem vasis coniecturare ex Natura Lapidis. Lapis quippe Philosophorum non perficitur, nisi tota eius virtus retineatur intra vas suum. Quare oportet vas in quo hoc magisterium agitur esse fortissimum, quod igne sustinere possit, neque sit porosum, sed solidum, bonum, vitreum & spissum, rotundum, & collo longum ac strictum. Non solum oportet esse fortissimum, sed etiam clausuram munitissimam, qua nisi Spiritus subtilissimi retineantur, to-

tum magisterium perditur. Statim autem ut lapis impositus est vasi, incipit propter angustiam carceris sudare, & subtilissimas partes exhalare, & quanto diutius coquitur, tanto Spiritus magis multiplicantur, subtilianrur & fortificantur. Et ideo statim ab initio oportet vas claudere, & forti sigillo obstruere, ne flores fugiant, & totum magisterium amittatur. Non minus furnus sic conueniens, in quo vas cum materia statuat & igne decoquatur. Totum enim regimen magisterii & nostri operis in igne in vase & clausura consistit, quia sine istis perfici magisterium non potest. Ignis debitus certe administrari non potest nisi in furno ad hoc apto. Oportet ergo, ut Artifex sciat ignis qualitatem & suæ fornacis; & similiter ignis ascensionem, in qua videlicet parte fornacis, seu in quo loco debeat accendi. Et circa hæc tria oportet attendere. Primo Fornacis debitam dispositionem, & conuenientem ignis proportionem ut videlicet non sit nimis altus, non nimis depressus, & ut parietes non sint nimis grossi.

M

seu

seu spissi, nec nimis tenues, sed taliter
 instructus ut sufficientem calorem &
 continuum recipiat & seruet ac mini-
 stre. Magnus enim Furnus & parvus,
 vel grossus & tenuis non eodem calore
 æqualiter & continue calefiunt. Furnus
 quoque fit in loco luminoso securo à
 ventis & aliis incommodis. Sine hoc
 ergo Athanore nihil fit, quia sine eo ca-
 lortam necessarius in generatione La-
 pidis nec conseruari nec continuari po-
 test in temperamento congruo sicut Ars
 requirit. Oportet tamen Artificem non
 casualiter sed prudentissime & ex ratio-
 ne semper operari singula, maxime ad
 Medicinæ suæ fixationem: quia fixio est
 quæ omnia perficit, Medicinam facere
 permanentem in igne, ita ut non com-
 buratur neque destruatut aut diminue-
 tur, neque in substantia neque in virtu-
 te, neque in colore seu tinctura, sed po-
 tius augeatur. Lapis enim noster tam-
 diu in regimine ignis debet teneri quo-
 usque de vna natura in aliam amplius
 mutari non possit. Oportet namque
 facere toties fixum volatile, & volatile
 fixum,

fixum; quibusque totum figatur & fluat,
& alteret in verum solificum & Lunifi-
cum. Sic enim irritatur bellum, id est
destruitur in Sulphur coagulans & ar-
gentum, vinum volans, & etiam com-
ponitur Amicitia inter Elementa. Spi-
ritus iste convertitur in corpus, & cor-
pus in spiritum, & iterum Spiritus in
corpus. Tunc facta est Amicitia inter
frigidum & calidum, & inter humidum
& siccum; Sed videamus nunc fixationis
radicem & fundamentum. Radix au-
tem proxima fixationis Sulphur est, quia
hoc solum est quod Argentum vinum
coagulat. Idem autem est coagulans &
fixans. Oportet insuper Medicinam ef-
ficacem, Ergo & Sulphur medicinam
perficiens necessario erit fixum. Tale
autem Sulphur, non est Sulphur vulgi;
quia illud est adurens. Oportet igitur il-
lud extrahere ex corporibus in quibus
est Sulphur non adurens. Talia autem
sunt solum duo, scilicet Sol & Luna. Ista
ergo duo corpora subtiliter prepara-
mus, ut ex ipsis Sulphur habeamus, cum
quo argentum vinum coniungamus.

M

2

Proxi-

Proxima causa fixationis est Sulphur: Prima ergo fixationis causa est terra, quia fixior est omnibus Elementis: Deinde vero Aqua, quia siccitati terræ contemperanda est propinquior, & sua frigiditate defendit à combustionem. Postremo vero ignis perficit fixationem, cuius signum est, quod in Auro, in quo ignis plus dominatur quam in Argento, maior est fixio, & per consequens etiam Elixir rubrum fixius est quam album: & sic intellige quod dictum est, quod ignis in album Elixir non intret, supple principaliter; quia & in illo sunt omnia quatuor Elementa: Non tamen est tanta vis ignis nec effectus eius ibi sicut in Elixir rubeo, cui additur ignis qui est Sulphur rubeum, non ab extrinseco iunctus, sed ab intrinseco extractus. Et hoc recipe tuæ cognitionis fundamentum, quod in operatione Elixiris terrea natura quæ dicitur corpus, quamvis sit cum spiritu subtilissimo vniuersaliter commixta, etsi non videatur ab ipsis Elementis distincta, est tamen proxima causa coagulationis & fixationis, & ex ea simul
cum

cum Aquea substantia est origo Sulphuris & fermenti. Et hæc natura fixa est in omnibus compositis ex quatuor Elementis, quantumcunque subtilientur, & ad spiritualitatem ducantur, quandoque quidem in actu, quandoque autem in potentia. Et ideo omnia in seipso habent quo fixentur, nisi euolent. Ad hanc autem fixationem maxime cooperatur ignis exterior administratus per Artem, qui si sit intemperatus fixationem eius impedit.

Dicendum nunc est de rubedine quæ est eiusdem regiminis complementum, pro quo scias primo quod eadem res est fermentum Albi & rubei Elixiris, scilicet Onum nostrum, quod tamen esse non posset nisi eius Sulphur utramque naturam participaret, aut nisi in ea res esset aliquid, quod Solem & Lunam ad communem naturam & colorem Argenti viui reduceret. Quamuis igitur in nostro Lapide Sol & Luna sint distincti loco, proprietate & colore, tamen quia sunt propinquæ naturæ, vnum ad alterum facile conuertitur, & ad mutuam a-

tionem & passionem duo spermata v-
nitissime sibi cōmifcentur, quod maxi-
me fit in putrefactione. Ideo in vnam
naturam, virtutem & colorem trāfennō.
Quare etiam ex ambabus vnum Elixir
ad album & rubeum per Artem gene-
rari potest: non tamen vno tempore,
sed vnum post alterum, per diuerfos
modos digestionum. Quia tamen Sol
dignior est Luna, atque fixio eius fit na-
turæ, ideo principatus fermenti sibi at-
tribuitur, vt scilicet dicatur Sol fermenti
tum albi & rubei Elixiris, & quod non
melioratur nisi cum eo, nec completur
cum alio. Nunquam enim fit tinctura
abſque Lapide rubeo. Album namque
ſolum abſque rubeo lapide non tingeret
in rubeum perfectum. In rubeo enim
maior eſt vis Sulphuris non virentis, quia
maſculina calidior purior & pinguior,
magisque digeſta, quam in albo, in quo
eſt feminina, frigidior, impurior, magis-
que fugitiua. Sed quia Luna habet pri-
mum dominium, & ſeſe in ſolem con-
uertit ſuum, dando ei naturam colorem
& proprietatem. Ideo quamuis magis
Argen-

Argenti vini naturam sapiat quam Sulphuris, quia volatilis, non immerito fermentum albi Elixiris nominatur. Vtrūque tamen fermentum ex utroque corpore est, sed principalius est ex Sole, nam ambo corpora propter propinquitatem naturarum ex vno Patre & vna Matre ortarum in vnam primam argenti vini naturam alterando transmutantur. Vt deinceps ex illa, id est ex occulto eius duo Sulphurea fermenta extrahi possint, album primo deinde rubrum. Neque enim fermentum proprie dicitur, nisi quando Mercurius cum ipso coagulatur, & in speciem Auri vel Argenti tingitur. A principio autem neutrum fermentum dicitur, nisi quia materia est, unde fermentum extrahitur. Sic ergo Sol principaliter perfectionem Lapidis dat, & ultimum complementum, & ex ipso Anima est & Sulphur tingens, & Spiritus Mercurii, qui est ex Luna, acuens & imprægnans, & ultimo ad suam naturam & colorem trahens. Vnde concluditur illorum duorum corporum coniunctionem cum

Mercurio necessariam esse, in hac parte ad Elixir rubeum & album, quia quamvis Aurum inter omnia corpora sit magis compactum & fixum, tamen cum dissolvitur & in partes minutissimas separatur, fit spirituale & euolans sicut prius, & secum portat tincturam rubeam, argentum vero similiter albam, nec fuit corpus aliquod dignius Sole & purius aut eius umbra sine qua nullum Argentum viuum generatur tingens. Ultimo scias cognoscere, quando Lapis est omnino perfectus, primo quidem quando eius rubedo non amplius variatur, nec minuitur, hoc est, quando est rubicundissimus sicut sanguis in actu. Secundo quando funditur in igne subito sicut cera, nec destruitur, nec diminuitur. Et hæc est prima omnium probationum ipsius Olei, ut non faciat fumum nec strepitum vllum, sed currat per omnia, & tingat laminam ferream, æream, plumbeam, vel argenteam, & figat se cum illis, & non timeat ignem nec minuatur, nec à metallis separetur eius tinctura. Facto autem Lapide rubeo, tunc omne corpus

corpus tingit ad perfectionem, & non solum alterat, sed etiam in instanti trāsmutat, & absque violentia permiscetur rei alterabili, cum spoliatione omnium superfluatorum & adustibilium. Et est sicut forma Auri, habens virtualiter & actiue omnes differentias & passiones, quas habet aurum minerale, & ideo facit metalla omnia subito fixa, citrina, fulgidissima, ponderosa vltima grauitate, mūta in sonoritate, & omnino eadem virtute Medicinali, sicut verum & purissimum ac preciosissimum Aurum. Et hæc forma inter omnes formas Mūdi non solum est qualitas, sed etiam quantitas, quia corpulenta: Et propterea dicitur Theriaca toxicum & venenum Philosophorum, eo quia subito coagulat & fixat suum argentum viuū, quasi interimendo, ac perficit ipsum in tincturam & Elixir aliorum metallorū. Et hoc intelligitur de Sulphure Auri, quod non additur ab extrinseco, sed extrahitur ingeniose, & quasi miraculose per regimen debitum Artis, de argento viuo, cum quo simul per sublimationem

M 5

nem

nem mundatur : quia Sulphur tingens est solum notum naturæ. Et tamen dicitur additamentum tingentis. Collige autem, quod hic Lapis Philosophorum habeat excellentissimas virtutes super omnes alios lapides. Est namque in speciali triplex eius virtus immensa. Prima quidem, quia Mercurium crudum in igne positum, & quælibet alia metalla subito in verissimum solem meliorem omni naturali, cōuertat. Secunda, quod hōmines in sanitate & iuuentute cōseruat, repellendo ab eis cunctos languotes, non tantum lepram & caducum morbum, sed & alias fere incurabiles infirmitates mulcet ac remouet, & hæc omnia operatur plusquam omnes medicorum medicinæ vel poriones, vel cōfectiones quæcunque. Præseruat & protegit hæc Medicina in confectis apposita, ne quis morbus eidem aduenire in futurum possit, sicque fit antidotum & Medicina omnium corporum curandorum & purgandorum, tam metallicorum quam humanorum. Tertia, quia multa mirabilia fiunt cum ea in aliis rebus

bus, vitrum malleabile facit, & ex crystallo fuso cum ea carbunculum trahimus, & ex multis perlis vnam prægrandem & naturali similem componimus. Mercurius nō potest retineri cum quocunque corpore absque physico lapide, & ideo omnes operationes sunt Sophisticae & inutiles, quæ tamen omnes deducerentur ad bonum finem, si cum huius Lapidis medio perficerentur. Ex quibus concludimus quod hæc medicina cum summa diligentia est perquirenda super omnes Mundi diuitias ac inferiores thesauros, quia hæc nostra vere diuina Medicina est spiritualior, subtilior physica solutione, & longe cæteris efficacior omnibus, pretio, virtute, ac immortalis laude quacunque. Medicina hæc quoque si sit perfecta multiplicabilis esse indicatur quodam modo in infinitum. Est autem triplex modus multiplicandi eam. Primus quidem soluendo eam per se sæpius & coagulando. Hæc autem solutio & congelatio non fit nisi igne. Quia postquam Medicina didicit pugnam contra ignem sustinere, quanto diu-

diutius in igne steterit, tanto eius bonitas augmentatur. Solutio ergo illa est liquefactio eius ad modum olei. Per se ipsam autem congelatur in Aere. Quia etiam liquefiendo & congelando ad suam perfectionem peruenit, ergo ex eadem ratione & causa iterum solvatur, & iterum congeletur & perfectior erit. Quanto enim pluries solvitur sublimatur & coagulatur Medicina, tanto melius & abundantius operatur. Hic autem solutio intelligitur non in Aquam roris ut fatui putant, sed quod siccum conuertas in humidum, & grossum in simplicum, ut subtilies ipsum quantum potes. Opus enim solutionis fuit inuentum non nisi ad subtiliandum. Et hoc est de intentione Artis, quę docet fixum lapidem cum modis sublimationis sæpius volatilem facere, & sæpius fixare quousq; fluat & alteret in complemento solifico certo.

Secundus modus est proliciendi Medicinam, scilicet partem vnā super centum partes Mercurii præparati cum suo regimine, & erit pulvis subtilissimus.

&

& rubicundissimus, & hæc operatio po-
 test pluries reiterari. Et si huius Medici-
 næ vna pars proiciatur supra decem a-
 lias partes corporis imperfecti iterum
 totum efficitur medicina, ita quod vna
 illius pars iterum proiecta supra decem
 alias partes corporis imperfecti, trans-
 mutabitur in corpus perfectum, scilicet
 in verum Solem vel Lunam, sed
 eundem Medicinæ qualitatem, & hoc
 rationabiliter dicitur: quia semel proi-
 cere vnâ partem supra mille, & ter
 proicere vnâ partem super decem par-
 tes in idem redit. Sed semel proicere v-
 nâ partem super mille, conuertet cor-
 pus imperfectum in corpus perfectum.
 Ergo ter proicere etiam conuertet, ex
 quo alterum necessario sequitur: quod
 proicere Medicinam super corpus per-
 fectum, reddit secundam Medicinæ per-
 fectionem, quam si proiceretur super
 corpus imperfectum. Ergo efficaciam
 ostendetur, se ad maiorem qualitatem
 conuertendo. Huius autem fundamen-
 tum est, quia Medicina tantæ virtutis est
 & efficaciz, propter suam spirituali-
 tem

tem ac subtilitatem, quod subito coarscit per minima penetret, & partes puras a quolas aereas spirituales & subtiles separat & sibi coadunat: partes vero grossas corruptibiles & combustibiles vel consumit, vel separat. Sed hoc in corpore perfecto non est; maxime autem in Auro, quia partes impuras & combustibiles non habet. Ergo medicinam totam sibi coadunabit. Et per consequens illa secunda Medicina erit longe maior in quantitate, quam esset secunda medicina facta ex corpore imperfecto, etiam si non sit in potentia & virtute.

Hoc tamen scito, quod secunda Medicina non potest venire ad gradum perfectionis primæ, nec tertia ad gradum secundæ, & sic de aliis. Quamvis Medicina sibi coadunet partes aereas spirituales & subtiles, tamen non potest eas ad tantam spiritualitatem reducere, quantum ipsa medicina habet, quia eius virtus est ponderata, mensurata, determinata, sicut & aliarum rerum; & impertitur per corporis partes in quibus est dispersa. Propter quod projectio toties posset

posset reiterari, quod amplius non haberet vim Medicinæ seu conuertendi. Similiter etiam si proiiciatur Medicina super quantitatem nimis magnam, non conuerteret in corpus perfectum. Semper enim Medicina facit quantum potest: ideo quanto plus proiicitur vel super maius, tanto virtus eius minuitur. Et sic ex vna parte Medicinæ primi gradus, perficiuntur mille partes corporis imperfecti in corpus perfectum & ex vna parte tertii gradus, solum decem. Quia sicut medicina per multas alterationes deducitur, de corporeitate seu grossitie & imperfectione ad spiritualitatem & subtilissimam naturam: ita, etiam è conuerso per multas projectionis deducitur de spiritualitate ad corporis grossi naturam, propter partes grossas quibus inseparabiliter incorporatur. Est tamen animaduertendum, quod facilius projectio perficitur, quam Lapidis procreatio. Difficilis est enim Medicinæ procreatio, quia subtile aquosum est in materia Lapidis valde fortiter viduum cum terreo sicco, & vix vel nunquam

quam separari potest, nisi cum maximo
 & subtilissimo ingenio Artificis, & non
 nisi longo tempore. Et tamen talis sepa-
 ratio exigitur ad medicinæ procreatio-
 nem, sed post creationem est facilis in
 corporibus, quia medicina sua spiritua-
 litate ac subtilitate penetrat subito cor-
 pora, & suo calore alterat, digerit, & ma-
 teriam disponit, & purum ab impuro,
 subtile à grosso perfecte disgregat & se-
 questrat, & subtile purum sibi assimilât,
 & in suam substantiam transformât.
 Quia quamvis Medicina sit minor qua-
 titate corpore alterando, est tamen mul-
 to maior virtute: ideo vincit ipsum, non
 tamen plene assimilare potest. Quare
 grossiores ac terreas partes fortiter ac-
 reis commixtas separare non potest. Et
 ideo virtus Medicinæ diminuitur in
 projectione. Et tamen vnum hoc maxi-
 mum est secretum, quod Medicinæ vir-
 tus etiam in projectione potest augeri,
 non solum in quantitate extensa, sed et-
 iam in virtute perfectionis & bonitatis.
 Si videlicet Medicina proiciatur super
 corpus debita proportionè & totum
 ponat

ponatur in ignem & augeatur per suos gradus, & sæpius solvatur & sæpius coqueletur, quousque fluat plusquam cera. Sic enim virtute Medicinæ digerente, paulatim totum sublimatur, & ad spiritualement naturam transformatur. Quapropter si in projectione tantum Medicina esset debilitata, quod ingressum amplius non haberet, ingressus sibi datur, si prima pars Medicinæ sibi iungatur & coquantur, solvendo & coagulando quousque fluat. Quanto enim virtus Medicinæ est minor, tanto temperatorem ignem a principio, & per gradus temporis necessarii desudet. Si autem de Medicina prima & perfectissima nihil remansisset quod addatur, aliter agere oportebit, quod tamen summo opere præcauendum est ab ingenioso Artifice, ne hoc sibi eueniat, eo quod sufficit tantum semel lapidem composuisse, nec oportet ultra opus reicere, quia omnino Medicina absoluta Philosophiæ in infinitum est multiplicabilis. Tertius præterea modus est, quod Medicinæ pars aliquanta, siue alba siue rubea, con-

N

iunga-

iungatur Lapidis seu Mercurio nostro,
 qui nunquam in opere fuerit, & ponatur
 in igne, donec ad talem gradum sublimationis & puritatis perueniat, & ultimo volatile id est spirituale fiat, ab
 hinc ergo tertio cum fixationis modo figatur, donec in igne asperitate relicta
 quiescat. Sed nondum completum est opus in Albo, quamuis in hoc vno meta
 preparationis consistat. Ideo ultimo & quarto, fixum volatile fiat, & iterum
 volatile fixum per modum sublimationis & solutionis, toties reiterando solutionem & congelationem, quousque
 fluat plusquam cera, & alteret in omni complemento lunifico & solifico certo. Et hoc est ultimum preparationis seu
 perfectionis complementum. Et hic quidem Lapis noster Philosophicus siue naturale & Artificiale compositum, operatur in hoc mundo inferiori secreta
 naturæ pretiosissima super omne pretium, ac Regum opibus incomparabilia. Quæ quidem probis & fidelibus
 tantum sunt reuelata, non autem impiis pusillanimis otiosisque hominibus,

vel